

تافاجعه

این یادداشت در پیوند با مراسم محرم و عاشورا در سال‌های قبل نوشته شده بود. ظاهراً فاصله‌ی ما با فاجعه‌ی که در این یادداشت ذکر شده بود، امروز از هر زمان دیگری کمتر شده است:

در افغانستان، پیروان دو مذهب بزرگ تسنن و تشیع معمولاً به خانواده‌ی پیامبر اسلام که می‌رسند، با هم دیگر مدارا می‌کنند. گویی هر دو می‌دانند که...

صفحه ۳

شیعیان هزاره‌ی افغانستان و تحمل درد و رنج واپسین بی‌رحمی

تهدید فزاینده‌ی ستیزه‌جویان به
اقلیتی که مشکلات و دشواری‌های
زیاد دارد

عزیزی بانک جایزه بهترین بانک تاثیر گذار اجتماعی در افغانستان (Best Social Impact Bank Award 2016) را از جانب اداره بین المللی سرمایه مالی (Capital Finance International) و جایزه بهترین بانک نحوه مدیریت و قانونمند (Best Governed Bank Award 2016) را از جانب اداره بین المللی تلاش برای پیشگام بودن (Quest on the Frontier) را در شهرهای لندن و دوی بدست آورد.

عزیزی بانک
Azizi Bank

[f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [y](#)
www.azizibank.af
1515

یادداشت روز | صفحه ۲

حمله بر عزاداران شیعه و چند نکته

حمله‌ی تروریستی بر عزاداران در روز تاسوعا و عاشورا در کابل و بلخ بیشتر از ۳۰ کشته و صد زخمی بر جا گذاشت. گروه تروریستی داعش مسئولیت این حملات را بر عهده گرفته و طالبان با نشر پیام انجام این حملات را نکوهش کرده‌اند.

حمله بر عزاداران در کارته سخی، دومین حمله‌ی است که در سال جاری داعش مسئولیتش را بر عهده می‌گیرد. قبل از این حمله داعش مسئولیت حملات انتحاری بر تظاهرات جنبش روشنائی در دهمزنگ را متقبل شده بود.

حکومت افغانستان پس از انجام این حملات ضمن نکوهش آن، جلسه‌ی امنیتی با رهبران و متنفذان سیاسی و قومی تشکیل داد. حمله‌ی تروریستان گروه داعش بر مراسم مذهبی و در فضای عمومی نشان داد که این گروه با حمله بر مردم ملکی و تجمعات قومی و مذهبی در پی بزرگ کردن شکاف‌های قومی و مذهبی است و حمله بر مناسک دینی و عقیدتی ساده‌ترین راه...

صفحه ۲

پنجمین کنفرانس گفت‌وگوهای امنیتی هرات آغاز به کار کرد

اسپنتا گفته است: «برخی از کشورهایی که داعیه‌ی مبارزه با تروریسم را دارند عملاً تروریسم پروری می‌کنند. قطر، عربستان سعودی و امارات متحده از جمله‌ی این کشورها هستند و در چنین حالت‌هایی پشتیبانی از نیروهای افراطی به مثابه‌ی ابزار مداخله و تداوم جنگ طبیعی است که به امری عادی و روزمره تبدیل می‌شود.»

سریعترین اینترنت 3G - بهترین قیمت

1GB

در بدل 250 افغانی

مدت اعتبار: 30 روز

برای اشتراک:

1GB را به 151 ارسال نمایید

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

شنبه	
۲۴ میزان	
۱۳۹۵	
سال پنجم	
شماره ۱۱۶۴	

یادداشت روز

حمله بر عزاداران شیعه و چند نکته

حمله‌ی تروریستی بر عزاداران در روز تاسوعا و عاشورا در کابل و بلخ بیشتر از ۳۰ کشته و صد زخمی بر جا گذاشت. گروه تروریستی داعش مسئولیت این حملات را بر عهده گرفته و طالبان با نشر پیام انجام این حملات را نکوهش کرده‌اند.

حمله بر عزاداران در کارته سخی، دومین حمله‌یی است که در سال جاری داعش مسئولیتش را بر عهده می‌گیرد. قبل از این حمله داعش مسئولیت حملات انتحاری بر تظاهرات جنبش روشنایی در دهمزنگ را متقبل شده بود.

حکومت افغانستان پس از انجام این حملات ضمن نکوهش آن، جلسه‌یی امنیتی با رهبران و متنفذان سیاسی و قومی تشکیل داد.

حمله‌ی تروریستان گروه داعش بر مراسم مذهبی و در فضای عمومی نشان داد که این گروه با حمله بر مردم ملکی و جمعاعات قومی و مذهبی در پی بزرگ کردن شکاف‌های قومی و مذهبی است و حمله بر مناسک دینی و عقیدتی ساده‌ترین راه و موثرترین گزینه برای دست‌یابی به اهداف تروریستی است.

با وجود نیت آشکار گروه‌های تروریستی که با حمله بر مناسک دینی در پی نفاق‌افگنی و راه‌اندازی اختلافات مذهبی و قومی است، واکنش مردم، علما و متنفذان سیاسی و مذهبی به این حملات امیدوارکننده بود.

بسیاری از کاربران شبکه‌های اجتماعی از قومیت‌ها و مذاهب سنی و شیعه ضمن ابراز همدردی با قربانیان بر همدلی و وحدت تأکید ورزیدند و مردم نیز برای کمک به زخمیان رویداد به شفاخانه‌ها شتافتند و خون اهدا کردند. علما و سخن‌رانان مراسم محرم بر همدلی مردم از مذاهب مختلف تأکید ورزیدند و گروه‌های تروریستی را مورد نفرین و نکوهش قرار دادند.

ضمن واکنش‌های امیدوارکننده‌ی مردم در قبال حملات تروریستی اخیر، چند نکته‌ی قابل تأمل در مورد این حملات وجود دارد:

یکم: حملات اخیر بر عزاداران که داعش مسئولیت آن‌ها را بر عهده گرفته است، نشان‌دهنده‌ی این است که گروه‌های تروریستی برای تحریک و راه‌اندازی اختلافات قومی و مذهبی، عزم محکم دارند. حمله بر مناسک مذهبی و عمدتاً شیعیان و هزاره‌ها به‌منظور فعال ساختن حساسیت‌ها و نفرت‌های قومی و مذهبی است. تروریستان به‌دلیل ناتوانی در انجام حملات وسیع‌تر، اهداف قابل دست‌رس و کم‌هزینه‌تری را انتخاب و برنامه‌ی‌شان را به اجرا می‌گذارند. حمله بر مراسم روز تاسوعا در کابل و حمله بر عزاداران در روز عاشورا در بلخ محصول این استراتژی و تاکتیک است. این نوع حملات ضمن این‌که از لحاظ اجرایی عملی‌تر و کم‌هزینه است، از لحاظ تبلیغاتی برنده‌تر و تأثیرگذار است.

دوم: با وجود این‌که افغانستان از معدود کشورهای اسلامی است که با وجود تنوع مذهبی، شاهد درگیری‌ها و جنگ‌های مذهبی کم‌تر بوده است، حملات امسال از جانب دیگر بیان‌گر آن است که ممکن است وحدت و همدلی بی‌مانند مذهبی در افغانستان با شیوع و گسترش حملات تروریستی هدف‌مند آسیب ببیند و تروریستان در تأمین هدف‌شان موفق شوند. واکنش مردم در برابر حملات اخیر هر چند که غالباً مثبت و خلاف توقعات گروه‌های تروریستی بود اما نشانه‌هایی از واکنش‌های مذهبی و قومی نیز در میان مردم در قبال این رویداد قابل مشاهده بود.

دوام حملات هدف‌مند تروریستی در راستای ایجاد یک تقابل مذهبی در درازمدت عاقبت خوبی برای افغانستان و مردم ندارد. دولت باید با اتخاذ تدابیر امنیتی و سیاسی واکنش معقولی در قبال اهداف و استراتژی گروه‌های تروریستی به اجرا بگذارد و جلو فروپاشی وحدت و تساهل مذهبی در افغانستان را بگیرد.

سوم: دولت افغانستان ضمن اتخاذ تدابیر امنیتی برای رویدادهای مذهبی بایستی در تنش‌های مذهبی منظفوی و جهان اسلام بی‌طرف باشد. بدین‌منظور که حکومت باید ضمن تأمل بیشتر بر سیاست خارجی افغانستان در قبال تنش‌ها و جنگ‌های جاری در جهان اسلام، نظارت‌های جدی بر گروه‌های مهاجران افغان در بیرون از کشور اعمال کند. در این راستا، رسیدن به یک توافق جامع با جمهوری اسلامی ایران در راستای جلوگیری از اعزام مهاجران افغان به جنگ سوریه یک اقدام مهم و تأثیر گذار است. حکومت باید در قبال دولت ایران و مهاجران و شهروندان افغانستان که به جنگ سوریه می‌روند سیاست روشن و تأثیر‌گذاری را به اجرا بگذارد.

چهارم: حملات اخیر در کابل و بلخ و به‌منظور افزایش اختلافات مذهبی نباید منجر به ایجاد گروه‌های مسلح غیرمسئول در افغانستان شود. نشانه‌های روشن از ایجاد گروه‌های مسلح در نقاط مختلف کشور پیدا شده است. ایجاد گروه‌های مسلح قومی ممکن است منجر به بهبود امنیت در کوتاه‌مدت شود اما این گروه‌ها در درازمدت منجر به بی‌ثباتی و تضعیف حاکمیت دولت خواهد شد. حکومت باید از نیروها و افرادی که در پی جنگ با تروریستان و تأمین امنیت مردم‌اند، در قالب نیروهای امنیتی کشور استفاده کند و به دور از تعلقات قومی و مذهبی زمینه‌ی حضور مردم در صفوف نیروهای امنیتی را فراهم کند.

پنجمین کنفرانس گفت‌وگوهای امنیتی هرات آغاز به کار کرد

اطلاعات روز: پنجمین کنفرانس گفت‌وگوهای امنیتی هرات زیر عنوان «خشونت و نظم سیاسی» دیروز (جمعه ۲۳ میزان) در قلعه‌ی تاریخی اختیارالدین ولایت هرات برگزار شد.

این کنفرانس دو روزه است و از سوی انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان برگزار شده است. در این کنفرانس ۱۲۰ تن از مقام‌های دولتی، امنیتی، نخبگان سیاسی و کارشناسان ۱۵ کشور و سازمان بین‌المللی جهان از جمله پاکستان، هندوستان، ایران، روسیه، چین، ترکیه، فرانسه، انگلستان، تاجیکستان و سازمان ملل و ناتو اشتراک کرده بودند.

پنج سال است که کارشناسانی از کشورهای منطقه و جهان به‌صورت مرتب در این کنفرانس گردهم می‌آیند تا در مورد مسایل امنیتی افغانستان و منطقه گفت‌وگو کنند. کنفرانس گفت‌وگوهای امنیتی هرات همه ساله با این نظر برگزار می‌شود که زمینه‌سازی برای صلح تنها کار دولت‌ها نیست، بلکه نهادهای اکادمیک هم می‌توانند در این زمینه نقش داشته باشند.

داوود مرادیان رییس انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان برگزارکننده‌ی این کنفرانس گفته است که آن‌ها در تلاش‌اند تا با فراهم‌سازی زمینه‌ی گفت‌وگو و تبادل نظر بین طرف‌های منازعه در جنگ افغانستان، یک تفاهم فکری را به‌وجود آورده و راه‌حلی مناسب برای رفع مشکلات امنیتی در منطقه از مجرای دیپلماتیک بیابند.

آقای مرادیان گفته است: «ما به دنبال دستاورد نیستیم. ما به دنبال تفاهم هستیم. ما می‌خواهیم با برگزاری چنین نشست‌ها و ایجاد شرایط برای گفت‌وگو، تفاهم فکری و سیاسی اولاً بین خود ما افغان‌ها به‌وجود بیاید و دوم بین ما و کشورهای بیرونی.»

مرادیان تأکید کرده: «دستاورد این کنفرانس چیزی نیست جز تلاش برای درک و تفاهم بیشتر.»

او گفته است که در جریان چهار دور قبلی این کنفرانس موفق شده‌اند، اعتماد تمامی طرف‌های درگیر در جنگ افغانستان را برای اشتراک در این نشست جلب نمایند.

او گفته است در این کنفرانس: «… مثلاً از پاکستان رییس سابق آی اس آی که نقش اساسی در ایجاد طالبان داشت را داریم، ما امسال ملا عبدالسلام ضعیف را داریم که نماینده‌ی طالبان در پاکستان بود، از هندوستان ما یک جنرال سه ستاره و چند کارشناس برجسته‌ی‌شان را داریم، از ایران ما معاون وزیر امور خارجه‌ی‌شان را داریم، چند مهمان امریکایی داریم، از روسیه و از چین هم هستند.»

در نشست‌های اختصاصی این کنفرانس شماری از کارشناسان کشورهای مختلف جهان در مورد اوضاع امنیتی افغانستان و منطقه صحبت کردند و به پرسش‌های مطرح‌شده پاسخ گفتند. کریستین فر، استاد یک دانشگاه امریکایی با لحن صریح گفته است که جنگ در افغانستان عوامل داخلی هم دارد اما او پاکستان را متهم کرده که از ایالات متحده پول می‌گرد و آن را به مخالفان دولت افغانستان می‌دهد.

خانم فر افزوده وقتی در کشورش مالیات می‌پردازد می‌داند که بخشی از آن از طریق پاکستان به جیب طالبان می‌رود.

یاهو جینگ، سفیر چین در افغانستان، وضعیت افغانستان و منطقه را پیچده خوانده، اما با اشاره به برخورد کشورش با هند، که با هم منازعات تاریخی و مرزی دارند، گفته است آن‌ها توانسته‌اند از طریق گسترش همکاری‌های اقتصادی، اختلافات سیاسی را به حاشیه بکشند.

محمد آصف رحیمی، والی هرات این کنفرانس امنیتی را راهکار مناسب برای رسیدن به ثبات سیاسی و تحقق اهداف توسعه‌یی افغانستان و کشورهای

منطقه عنوان کرده است.

منطقه عنوان کرده است. آقای رحیمی گفته است که توسعه‌ی اقتصادی و سیاسی افغانستان به نفع کشورهای همسایه است.

والی هرات گفته است: «اگر مشکلات امنیتی مجال بدهد بدون شک ثبات سیاسی، اقتصادی و صنعتی در کشور گسترش یافته و بدون شک این روند به نفع کشورهای منطقه و جهان خواهد بود، ما مبتنی بر اصول سیاست خارجی و حراست از تمامیت‌ارضی خود به اصل عدم مداخله در امور یکدیگر باور داریم که حرمت گذاردن به منافع یک دیگر به‌صورت متقابل ما را در راستای تحکیم صلح و گسترش همکاری‌های منطفوی موفق خواهد ساخت.»

اسپینتا: تاهنوز شماری از کشورهای عربی حامیان بزرگ تروریسم هستند

از سوی دیگر دکتر رنگین دادفر اسپینتا، مشاور پیشین امنیت ملی افغانستان در این کنفرانس با تحلیل وضعیت منطقه و جهان گفته است، هنوز هم شماری از کشورهای عربی از حامیان بزرگ تروریستان و دهشت‌افگان در منطقه و جهان هستند.

آقای اسپینتا گفته است: «برخی از کشورهایی که داعیه‌ی مبارزه با تروریسم را دارند عملاً تروریسم‌پروری می‌کنند. قطر، عربستان سعودی و امارات متحده از جمله‌ی این کشورها هستند و در چنین حالت‌هایی پشتیبانی از نیروهای افراطی به‌مشابه‌ی ابزار مداخله و تداوم جنگ طبیعی است که به امری عادی و روزمره تبدیل می‌شود.»

از سو دیگر شماری از شرکت‌کنندگان این نشست و از جمله یک کارشناس کشور ترکیه بر پیروی از اتحادیه‌ی اروپا به‌عنوان الگویی برای همکاری منطقه‌یی تأکید کرده‌اند. آنان گفتند ایجاد اتحادیه‌یی مشابه که بر اساس مبادلات اقتصادی شکل گرفته، از افزایش منازعات جلوگیری می‌کند.

هلمند؛ تلفات سنگین نیروهای امنیتی در درگیری‌های اخیر

این شهر را مجبور به ترک خانه‌های‌شان کرده است. بسیاری از خانواده‌ها از منطقه‌ی بولان که در حوزه‌ی سوم امنیتی لشکرگاه قرار دارد، از ترس جنگ‌های سنگین خانه‌های‌شان را ترک کرده‌اند. آوارگان جنگ هلمند می‌گویند که با یک آینده‌ی نامعلوم روبه‌رو هستند.

در همین حال شورای ولایتی هلمند برای جلوگیری از سقوط لشکرگاه خواهان افزایش نیروهای نظامی در این شهر است.

کریم اتل، رییس شورای ولایتی هلمند، گفته است تا زمانی‌که نیروهای کمکی و تازه‌نفس به هلمند فرستاده نشود، مهار جنگ مشکل است.

اما مقام‌های امنیتی در مورد جنگ هلمند نظرهای امیدوارکننده از پیشروی نیروهای امنیتی دارند. به گفته‌ی این مقام‌ها، در روزهای اخیر جنگ از اطرف شهر لشکرگاه اندکی عقب زده شده است.

به تازگی جبار قهرمان، مسئول عملیاتی جنگ هلمند گفته است که شکست دادن طالبان در حومه‌های لشکرگاه تنها هفت روز زمان می‌خواهد.

آن‌ها گزارش داد که در درگیری‌ها در منطقه‌ی چاه انجیر ۲۰۰ تن از نیروی امنیتی کشته و ۲۰۰ تن دیگر زخمی شده‌اند.

منابع گفته بودند که که یک واحد هشتاد نفری پولیس با تمامی تجهیزات به طالبان تسلیم شده‌اند. براساس این گزارش، ۸۰۰ تن از نیروهای امنیتی ناپدید شده‌اند.

اکنون شیرمحمد آخوندزاده به اسوشیتدپرس گفته است که ۱۰۰ عضو نیروهای امنیتی در این درگیری‌ها زخمی شده‌اند.

این دو نماینده‌ی هلمند در شورای ولایتی و مجلس گفته‌اند که وضعیت کنونی هلمند بدترین وضعیتی است که این ولایت در ۱۵ سال گذشته بعد از سقوط رژیم طالبان تجربه کرده است.

از سوی دیگر برخی گزارش‌ها حاکی است که به‌خاطر عدم هماهنگی میان نهادهای امنیتی در هلمند، نیروهای امریکایی ناگزیر شده‌اند تا رهبری جنگ هلمند را به دوش گیرند.

جنگ در اطراف شهر لشکرگاه شماری از باشندگان

هواداران روند سبز خواستار

فرستادن نیروی بیشتر به بغلان از سوی حکومت شدند

هوادارن روند سبز که شمارشان به صدها تن می‌رسید، در این تظاهرات همچنان از نیروهای امنیتی کشور حمایت کردند.

به نقل از رادیو سلام‌وطندار، آرش راستین، مسئول دفتر ولایتی روند سبز در بغلان، مقام‌های محلی این ولایت را در پیوند به نجات سربازانی که در جبهه‌های جنگ در محاصره‌ی طالبان گیر می‌مانند، به بی‌توجهی متهم می‌کرده است.

آقای راستین هشدار داده که اگر سهل‌انگاری مقام‌های محلی همچنان ادامه یابد، روند سبز دست

شش کارخانه‌ی تولید هیروئین در ننگرهار از بین برده شد

به‌دست آمده است.

اما حضرت حسین مشرقیوال، مسئول مطبوعاتی فرماندهی پولیس ننگرهار گفته است این کارخانه‌ها در نتیجه‌ی عملیات هوایی از بین برده شده است.

عملیاتی که پنج‌شنبه‌شب توسط نیروهای امنیتی در روستایی «خوازه خیل» راه‌اندازی شده بود از بین برده شده است.

خبرنامه افزوده که در این عملیات یک قاچاقبر کشته شده و مقداری وسایل و مهمات جنگی

خبرنگار ناراضه

هادی دریابی

در جهان چه می‌گذرد؟

در جهان خیلی چیزها می‌گذرد اما اجازه دهید از سخنان دو زن که هر دو همسر رییس‌جمهوراند، شروع کنم. میشل اوباما که همسر رییس‌جمهور امریکا است گفته که «در امریکا نامزدی داریم که به آزار جنسی زنان می‌بالد». بعد از آن که صحبت‌های مردانه‌ی ترامپ نشر شد و در آن گفته بود که زنان خوشگل را بی‌اختیار می‌بوسد و چون یک ستاره‌ی مشهور است، هرکاری که دلش خواست می‌کند؛ اکنون همسر رییس‌جمهور امریکا از این که امریکا چنین یک نامزدی برای دور بعدی ریاست‌جمهوری امریکا دارد، متأسف است.

اما عایشه بوهاری همسر رییس‌جمهور نیجریه گفته که اگر همسرش (رییس‌جمهور نیجریه) دست به اصلاحات در کابینه‌اش نزنند و افراد بهتری را منصوب نکنند، در انتخابات بعدی به او رای نخواهد داد. همسر رییس‌جمهور نیجریه شاکی است که رییس‌جمهور آن کشور اعضای کابینه‌اش را به صورت شایسته انتخاب نکرده، فلذا اگر تغییرات نیاورد و در انتخابات بعدی هم خود را کاندیدا کند، به او رای نخواهد داد و از زنان نیجریه هم نخواهد خواست که به شوهرش رای بدهند.

حالا بیایید کمی گردش جهان را مردانه کنیم. بشارالاسد رییس‌جمهور سوریه گفته است که عربستان سعودی از سوریه خواسته تا روابطش با ایران را به صورت کامل قطع کند. در عوض، عربستان امنیت سوریه را تضمین می‌کند. اما بشارالاسد زیر بار نرفته و می‌گوید که حضور ایران، روسیه به درخواست سوریه و به صورت قانونی است.

در سوی دیگر، پادشاه تایلند بعد از ۷۰ سال سلطنت درگذشت و حکومت تایلند برای احترام به طویل‌ترین پادشاه در جهان، یک سال عزای عمومی اعلام کرد تا متعاقباً طویل‌ترین عزای عمومی در جهان را نیز به نام خود ثبت کنند. می‌دانم اصطلاح «طویل‌ترین پادشاه در جهان» درست نیست. حالا شما بگویید کسی که ۷۹ سال سلطنت کرده باشد، طویل‌ترین پادشاه در جهان نیست، چیست؟

اما در کشور عزیز ما افغانستان، اوضاع طبق معمول پیچیده است. مردم کابل یکبار دیگر هدف حمله‌ی مسلحانه قرار گرفتند. رییس‌جمهور و رییس اجرائیه طبق معمول قبل از آن که خون‌های ریخته‌شده را بشویند، این حمله را خیلی شدید تقبیح کردند. حُب دم‌شان گرم! آدم‌های بسیاری کشته شدند، تعدادی از تیکه‌داران زیارت سخی آمدند و گفتند که اشکالی ندارد. راه امام حسین بدون خون فراموش می‌شود. باید خون داده شود تا همچنان زنده بماند. حتا کشته‌شدن مردم در زیارت سخی را نیک و مبارک خوانند. کسی هم به آن‌ها کاری ندارد. اصلاً انگار یکی از وظایف حکومت این است که کاری به شیوع افراط‌گرایی نداشته باشد.

حتما خبر دارید که امنیت در افغانستان تبدیل شده به آن کالای لوکس و کمیابی که معمولاً چند نفر به آن دسترسی دارند و بقیه ملت در آرزوی رسیدن به آن‌اند. بستر خونین از کابل تا فراه، از فراه تا هلمند، از هلمند تا قندوز و ارزگان پهن است. در حاشیه‌ی اوضاع خونین مملکت، رییس‌جمهور اشرف غنی تعدادی از بزرگان مملکت را به ارگ ریاست‌جمهوری دعوت کرده بود تا بنشینند و باهم قصه کنند. آن‌ها قصه کردند و قصه‌ی ناتمام‌شان به پایان رسید. چه گفته باشند؟ چه شنیده باشند؟ من خبر ندارم. فقط می‌توانم حدس بزنم که هر کدام به نوبت فراه را بوی کرده‌اند تا ببینند خون فراه چه بویی دارد و بعد شاید هلمند و قندوز و ارزگان را نیز استشمام کرده باشند. اگر در بقیه‌ی کشورها اختلاف‌نظر به‌عنوان یک حق محترم شمرده شود، در افغانستان اختلاف عمل رهبران میراثی است که باید حفظ و به نسل‌های بعد منتقل شود. کمتر اتفاق می‌افتد دو بزرگوار بدون معامله و بده‌بستان باهم روی یک مسأله توافق داشته باشند.

حالا از تاسف همسر رییس‌جمهور امریکا و هشدار همسر رییس‌جمهور نیجریه که بگذریم و یک سال عزای عمومی در تایلند را هم نادیده بگیریم و کاری هم به جنگ عربستان و ایران در سوریه نداشته باشیم، همین اختلاف عمل در کشور عزیز ما هم آنقدر گسترده و عمیق است که اگر احیاناً روزی فرا برسد که این اختلاف‌های چندین صد ساله به پایان برسد، ما باید یک قرن خوشحالی عمومی اعلام کنیم. اما نمی‌شود، فعلاً هم گرفتار عزای مادام‌العمر هستیم!

شیعیان هزاره‌ی افغانستان

و تحمل درد و رنج واپسین بی‌رحمی

تهدید فزاینده‌ی ستیزه‌جویان به اقلیتی که مشکلات و دشواری‌های زیاد دارد

دیده‌بان حقوق بشر / احمد شجاع

ترجمه: حمید مهدوی

با تشدید ستیزه‌جویی، شرایط امنیتی برای همه‌ی افغان‌ها در حال وخیم‌تر شدن است. با این حال، این حملات هدفمند بر هزاره‌های شیعه نشان‌دهنده‌ی آسیب‌پذیری فزاینده‌ی آن‌ها است، حتا در شهرهای کلان که تحت کنترل شدید حکومت قرار دارند. در جریان سه سال گذشته، ستیزه‌جویان مشخصاً هزاره‌های در حال سفر در جاده‌های روستاها را هدف آدم‌ربایی و کشتارشان قرار داده‌اند.

فزاینده‌ی دوامدار، موفق و فرقه‌ی بی‌اندی، این به‌معنای عفو و تبرئه‌ی بی‌خیالی حکومت نسبت به احتمال افزایش این‌گونه حملات نیست. حکومت افغانستان باید اقدامات موثر بیشتری برای محافظت هزاره‌ها از ستیزه‌جویان روی دست بگیرد و شروع آن تامین بیشتر امنیت گردهمایی‌های مذهبی در مراکز کلان‌شهری باشد، مراکزی که تحت کنترل حکومت‌اند و این ستیزه‌جویان، چه داعش هستند یا طالبان، باید بفهمند و مطلع باشند که حملات گسترده یا سیستماتیک بر اجتماعات غیرنظامی جنایت علیه بشریت است.

خونین لشکر جنگوی، گروه ستیزه‌جوی افراطی ضدشیعه، مواجه بوده‌اند. لشکر جنگوی قبلاً سبک هدف قراردادن گردهمایی‌های بزرگ مذهبی‌اش را در سال ۲۰۱۱ به افغانستان صادر کرده است، زمانی که حمله‌ی بر یک گردهمایی عاشورایی بیش از ۶۰ تن را کشت. تعداد و شدت حملات فرقه‌ی بر هزاره‌های شیعه در افغانستان هنوز به تعداد و شدت این‌گونه حملات بر این گروه قومی در پاکستان نرسیده است و نه شواهدی مبنی بر همدستی حکومت افغانستان در این حملات در دست است. اما با توجه به ستیزه‌جویی‌ی که حملات آن به‌طور

مرد مسلحی که یونیفرم نیروهای ملی امنیتی افغانستان را پوشیده بود، روز چهارشنبه بر شیعیان عزادار در زیارتگاه سخی در کابل آتش گشود. ۱۸ تن را کشت و ۵۴ تن را زخمی ساخت. این حمله بر اعضای جامعه‌ی شیعه‌ی هزاره در شب عاشورا، روز عزاداری شیعیان، اتفاق افتاد. قربانیان شامل چهار زن، از جمله سمیه محمدی، عضو شورای ولایتی دایکندی و دو کودک بود. دولت اسلامی که به داعش نیز شهرت دارد مسئولیت این حمله را برعهده گرفت.

درد و رنج هزاره‌های شیعه در شب عاشورا پایان نیافت. صبح روز بعد، انفجار یک بمب دست‌ساز حداقل ۱۵ هزاره را در ولایت شمالی بلخ افغانستان کشت. داعش مسئولیت این حمله را نیز برعهده گرفت که سومین حمله‌ی این گروه بر هزاره‌ها از زمان بمب‌گذاری در تظاهرات مسالمت‌آمیز در ۲۳ ماه جولای در کابل بود که بیش از ۸۵ کشته و ۴۰۰ زخمی بر جای گذاشت.

با تشدید ستیزه‌جویی، شرایط امنیتی برای همه‌ی افغان‌ها در حال وخیم‌تر شدن است. با این حال، این حملات هدفمند بر هزاره‌های شیعه نشان‌دهنده‌ی آسیب‌پذیری فزاینده‌ی آن‌ها است، حتا در شهرهای کلان که تحت کنترل شدید حکومت قرار دارند. در جریان سه سال گذشته، ستیزه‌جویان مشخصاً هزاره‌های در حال سفر در جاده‌های روستاها را هدف آدم‌ربایی و کشتارشان قرار داده‌اند.

افغانستان هم‌اکنون تاریخ سیاه کشتارهایی را دارد که هدف آن‌ها گروه قومی هزاره بوده است. حملات عاشورا خاطرات ترسناک جست‌وجوی خانه‌به‌خانه‌ی طالبان در سال ۱۹۹۰ را زنده کرد که می‌خواستند هزاره‌ها را در ولایت شمالی بلخ شناسایی کرده و بکشند. کشتاری لگام گسیخته که به دنبال آن صحبت‌هایی از والی طالبان مبنی بر سنی شدن هزاره به میان آمد، هزاره‌ها کشته بر جای گذاشت. مخمضه و وضعیت اسفبار هزاره‌های شیعه در کشور همسایه‌ی پاکستان درس تلخی است که نشان می‌دهد اگر حکومت افغانستان در زمینه‌ی محافظت از اقلیت‌های آسیب‌پذیر ناکام بماند، چه اتفاقی خواهد افتاد. هزاره‌های محاصره‌شده در پاکستان، با بی‌تفاوتی مقام‌ها یا بدتر از آن همدستی حکومت، برای بیش از یک دهه با یورش

ده کشور – میزبان نصف مهاجرین دنیا

عتیق رحیمی

کشورهای ثروتمند جهان با پرداخت پول نمی‌توانند مهاجرین را آن‌جا نگهدارند». عفو بین‌الملل راه‌حلی پیشنهاد کرده که کشورهای ثروت‌مند جهان هر ساله برای ۱۰ فیصد از مهاجرین دنیا مکان دایمی زندگی مهیا کنند، فقط کانادا به‌عنوان کشور ثروت‌مند با اسکان دوباره‌ی ۳۰۰,۰۰۰ مهاجر سوری در سال گذشته سهم‌اش را ادا کرده است. شیتی گفت: «حالا وقت آن است که رهبران ما وارد یک بحث جدی و سازنده برای این‌که چطور جوامع ما می‌توانند به مردمانی که به‌دلیل جنگ و شکنجه مجبور به ترک خانه‌های‌شان شده‌اند کمک کنند». «آن‌ها باید توضیح بدهند که چرا دنیا می‌تواند بانک‌ها را از رکود نجات بدهد، تکنولوژی جدید انکشاف بدهد، و به جنگ پردازد ولی برای ۲۱ میلیون نفر مهاجر که ۰.۳ فیصد نفوس دنیا را تشکیل می‌دهد مکان امن برای زندگی مهیا کرده نمی‌تواند». کاتلین نیولاند یکی از بنیان‌گذاران انستیتوت پالیسی مهاجرت گفت: «تا زمانی که کشورهای بیشتری برای پاسخ‌گویی به این بحران گام برندارند، مهاجرین به فرار از راه‌های خطرناک ادامه خواهند داد». او به الجزیره گفته است: «من فکر می‌کنم ما شاهد تعداد بیشتری از مردم که از طریق کانال‌های مخفی با استفاده از قاچاقچیان و با قرار دادن خود در معرض خطر بزرگ به تلاش برای رسیدن به جایی که بتوانند زندگی را از نو شروع کنند باشیم». «هر چه دولت‌ها کوشش کنند راه‌ها را ببندند، راه‌های جایگزین مهاجرت خطرناک‌تر می‌شود».

۳. پاکستان (۱.۶ میلیون)
۴. لبنان (۱.۵ میلیون)
۵. ایران (۹۷۹,۴۰۰)
۶. یوتوییا (۷۳۶,۱۰۰)
۷. کینیا (۵۵۳,۹۰۰)
۸. یوگاندا (۴۷۷,۲۰۰)
۹. جمهوری دیموکراتیک کانگو (۳۸۳,۱۰۰)
۱۰. چاد (۳۶۹,۵۰۰)
سلیل شیتی دبیر کل عفو بین‌الملل: «مشکل بزرگ مهاجرت به تعداد اندک کشورها به‌دلیل همسایه بودن‌شان با بحران‌ها و آگذار شده است». «اوضاع به‌شدت ناپایدار جنگ و شکنجه باعث فرار میلیون‌ها نفر از کشورهای مثل سوریه، سودان جنوبی، افغانستان و عراق شده است». عفو بین‌الملل گفته است بسیاری از ثروت‌مندترین کشورهای جهان توجه حداقلی به مهاجرین نموده‌اند و کمترین تعداد مهاجرین را دارند که نشان‌دهنده‌ی تضاد کامل در تعداد پذیرش مهاجرین توسط کشورهای نزدیک به مناطق بحران‌زده و کشورهای ثروت‌مند است. عفو بین‌الملل همچنان گفته است: «به‌عنوان مثال بریتانیا کمتر از هشت هزار سوری را از سال ۲۰۱۱ تاکنون پذیرفته، در حالی که اردن با داشتن ده مرتبه نفوس کمتر نسبت به بریتانیا و فقط ۱.۲ فیصد درآمد سالانه میزبان ۶۵۵,۰۰۰ مهاجر از همسایه‌ی بحران‌زده‌اش است». «این‌جا مسأله فقط فرستادن کمک مالی نیست.

ثروت‌مندترین کشورهای جهان توسط سازمان عفو بین‌الملل متهم به واگذاری مشکل جهانی مهاجرین به کشورهای فقیرتر شد. به گفته‌ی یک نهاد مدافع حقوق بشر، ده کشور که فقط ۲.۵ فیصد سهم در اقتصاد جهان دارند، میزبان بیش از نصف مهاجرین دنیا هستند. این نهاد کشورهای ثروت‌مند را به واگذاری مسئولیت بحران مهاجرین به کشورهای فقیر متهم کرده است. اخیراً در یک گزارش منتشرشده‌ی سازمان عفو بین‌الملل گفته است: «سهم نابرابر باعث تشدید مشکل مهاجرین شده است، نبود امکانات کافی در این کشورها، بسیاری‌ها را وادار به سفرهای خطرناک توسط کشتی به طرف اروپا و استرالیا نموده است». گروه دفاع از حقوق بشر مقیم لندن گفته است ۵۶ در صد از ۲۱ میلیون مهاجر دنیا توسط ۱۰ کشور واقع آسیای میانه، افریقا و آسیای جنوبی میزبانی می‌شوند. اردن با پذیرفتن بیش از ۲.۷ میلیون نفر مهاجر در صدر کشورهای میزبان مهاجرین است، به‌دنبال آن ترکیه میزبان بالاتر از ۲.۷ میلیون نفر، پاکستان ۱.۶ میلیون نفر و لبنان بیشتر از ۱.۵ میلیون نفر. شش کشور دیگر میزبان بیشترین مهاجرین دنیا عبارت‌اند از ایران، ایتوییا، کینیا، یوگاندا، جمهوری دموکراتیک کانگو و چاد.
۱. اردن (۲.۷ میلیون)
۲. ترکیه (۲.۵ میلیون)

عربستان؛ آخرین قربانی تکفیر و تروریسم!

محمد عزیزی

حمله بر عزاداران شب عاشورا در کارته سخی شهر کابل و کشته و زخمی کردن دهها مرد و زن و جوان و کودک، اولین بار نیست و آخرینش هم نخواهد بود. قبلاً نیز حمله‌ی انتحاری بر دسته‌ی عزاداران عاشورا در مرادخانگی کابل صورت گرفته و دهها کشته و زخمی بر جا گذاشته بود!

خشونت، انتحار و رگبار بر مراسم مذهبی از سوی جریان‌های افراطی-انحرافی و سازمان‌های دینی-مذهبی صورت می‌گیرد و نشانه‌ی وحشت و شکست سردمداران و اربابان تکفیر و ترور در ایجاد موازنه‌ی مثبت با فرهنگ برتر، و نمایه‌ی زوال اخلاقی و عجز فرهنگی در مواجهه با منطق مدنی رقیب در گفت‌وگو دینی-انسانی دنیای معاصر است!

ردپای افراطیون تکفیری-مذهبی در جهان امروز به‌خصوص خاورمیانه و کشورهای منطقه، به عربستان سعودی و شاهان وهابی آن منتهی می‌شود و نهایتاً به اسرائیل و شرکای جهانی-منطقوی‌شان سر می‌رساند. سیستم سیاسی-وهابی حاکم بر عربستان در هیأت و قامت آل سعود، از دهه‌ها بدین سو با هراس از دشمن تاریخی-فرهنگی‌اش عجم شیعی، تمام سرمایه و برنامه‌اش را در حذف و نفی شیعه متمرکز کرده و تیرگی روابط ایران با اسرائیل و غرب، فرصت داده تا از لابی‌های یهود در بسیج و تهیج افکار جهان علیه اردوگاه شیعی منعطف به عجم و کشورهای اسلامی مخالف با اندیشه‌ی افراطی وهابیت مخصوصاً نظام‌های متمایل به ایران، استفاده کند و سیلی از جریان‌های تکفیری-افراطی را بپول نفت عرب و اسلحه‌ی اسرائیل در جهان جاری نموده با قتل و کشتار دینی-مذهبی، کشورهای آزاد و آباد اسلامی را یکی‌یکی دیگری در خون و خاکستر هستی و دارایی‌شان ویران و با خاک یکسان سازد!

وهابی‌های آل سعود، در شکست سیاسی-فرهنگی با عجم، به اسرائیل پناه برده و در شیعه‌هراسی مغرضانه‌ی غرب، حجاز اسلام را به بازار پرفروش سلاح و مهمات یهود تبدیل کرده‌اند. اما بلاهت سیاسی و عصبیت کور مذهبی‌شان اجازه نمی‌دهد که از تئیده‌های عنکبوتی افکار افراطی-ارتجاعی‌شان برون شوند و واقعیت ترسناک فردای خود را نیز در آینه‌ی آمال یهود ببینند و بدانند که غرب و اسرائیل، به ویرانی کشورهای اسلامی منطقه، اکتفا نخواهند کرد و سرانجام برای خشکاندن چشمه‌های افراطیت و کشیدن ریشه‌های ترور و وحشت، به سراغ عربستان نیز خواهند آمد و بلد امن رادیکال‌های وهابی را با کروزهای افراشته در آب‌های اطراف شبه‌جزیره‌ی عرب، نشانه خواهند رفت!

این را همه می‌دانند که دلداری‌ها و دلبری‌های اسرائیل با وهابیت آل سعود، نه مبتنی بر مشترکات ایدئولوژیکی-تاریخی، بلکه کاملاً ابزاری-استراتژیکی است و وارد کردن عربستان در پروسه‌های ترور و افراطیت جاری در جهان به‌خصوص انجام جنایات جنگی مستقیم در یمن، به این هدف است که زمینه و بهانه برای فردایی با شرایط دلخواه تل ابیب رقم بخورد و با منافع غرب، در جهت مخالف ریاض وزیدن بگیرد تا نوستالژی‌های تاریخی خبیر و بنی مصطلق و بنی قینقاع و بنی نضیر و... در قلب و مغز اورشلیم به شورا آید؛ یهودیان افراطی، بتوانند آن خفت و شکست تاریخی‌شان از یثرب و حجاز

یک‌طرفه کردن کار عربستان برای اسرائیل و غرب، بدون خلع سلاح پاکستان ممکن نیست، و ایجاد هزاران مرکز افراطیت در قلمرو پاکستان تحت عنوان دارالحفاظ‌هایی غنی از اندیشه‌ی افراطی و رادیکال با پول عربستان و حمایت و موافقت غرب، مقدمه‌ی برای خلع سلاح پاکستان و در نهایت رفتن به سراغ سرچشمه‌ی افراطیت و ترور در عربستان سعودی است. اما با وجهه‌ی سپاه و تباهی که وهابیت آل سعود از عربستان در جهان ترسیم کرده و با نفرتی که از ویرانی کشورهای اسلامی با حمایت مالی و انسانی عربستان، در دل امت اسلام از آل سعود ایجاد شده است، یقیناً هیچ انگیزه و زمینه‌ی برای دفاع از حجاز و ریاض، در مسلمانان ایجاد نخواهد شد و شاهان وهابی-سعودی، بر نطف آتشین فتنه‌ها و تنگ‌نظری‌های تکفیری-قشری‌شان به‌عنوان آخرین قربانی، زیر ساطور خواهند رفت و در دریای خونی از بی‌گناهان که در جای‌جایی از جهان کاری کرده‌اند، غرق شده به فراعنه و اکاسره‌ی تاریخ خواهند پیوست.

و اما آنچه به دولت و سران حکومت وحدت ملی افغانستان برمی‌گردد این‌که، مبدا در ازای معاملات پنهانی-پولی که احیاناً عربستان انجام می‌دهد و تقویت جریان‌های تکفیری-افراطی داعش و طالب را می‌طلبد، منافع ملی و مصالح بین‌الوطني را قربانی مطالبات مغرضانه و سودجویانه‌ی آن‌ها کنند و علی‌رغم خواست و احساسات ستوده‌ی برابری و برادری مردم افغانستان، زمینه‌ی آتش‌افروزی مذهبی را برای خشنودی خاطر بیگانگان فراهم فرمایند و از تامین امنیت مردم در انجام مظاهرات مدنی و مراسم مذهبی‌شان، خواسته و دانسته اهمال نمایند.

مایه‌ی نگرانی این‌که عربستان بعد از حمله به یمن در سال گذشته، اعزام ده‌ها هزار کارگر افغانی با ویزای رسمی به این کشور را از حکومت افغانستان تقاضا کرد و حکومت وحدت ملی نیز این خواست را پذیرفت و وزارت کار، معاهده‌ی را در زمینه به امضا رساند. اما جریان ثبت‌نام و اعزام این کارگران به عربستان، همچنان پوشیده و در ابهام مانده و این گمان را تقویت می‌کند که مبدا این کارگران در عربستان، به نیروی مذهبی-جنگی استحاله شده در خدمت عربستان درآیند و در اردوگاه وهابیت و افراطیت آموزش دیده، به جنگ در کشورهای اسلامی مورد نظر آل سعود سهم بگیرند.

وقتی مهاجمین بر عزاداران حسینی در کارته سخی، با لباس پولیس وارد می‌شوند و مردم را به رگبار می‌بندند و مسئولیت حمله را داعش بر عهده می‌گیرد، از کجا معلوم که این مهاجمین داعشی، همان هموطنانی نباشند که از سوی دولت افغانستان برای کار در عربستان اعزام شده، اما آموزش افراطیت و دهشت دیده و برای قتل و کشتار در افغانستان فرستاده شده‌اند! از کجا معلوم که هزاران طالب صف‌کشیده در پشت خط دیورند و صدها جنگجوی فعال داعش در کنر و ننگرهار و نقاط دیگر نیز از جمع همین هزاران کارگری نباشند که دولت افغانستان، با موافقت‌نامه‌ی رسمی، در اختیار آل سعود گذاشته و هیچ خبر و اثری از نوع کار و شغل و پیشه و محل و موقعیت‌شان در سعودی، از سوی عربستان و افغانستان به بیرون درز نکرده است!

Afghanistan and the US Presidential Election (1)

و اما آن چه به دولت و سران حکومت وحدت ملی افغانستان برمی‌گردد این‌که، مبدا در ازای معاملات پنهانی-پولی که احیاناً عربستان انجام می‌دهد و تقویت جریان‌های تکفیری-افراطی داعش و طالب را می‌طلبد، منافع ملی و مصالح بین‌الوطني را قربانی مطالبات مغرضانه و سودجویانه‌ی آن‌ها کنند و علی‌رغم خواست و احساسات ستوده‌ی برابری و برادری مردم افغانستان، زمینه‌ی آتش‌افروزی مذهبی را برای خشنودی خاطر بیگانگان فراهم فرمایند و از تامین امنیت مردم در انجام مظاهرات مدنی و مراسم مذهبی‌شان، خواسته و دانسته اهمال نمایند.

کرده تا دستاویزی باشد برای ادعای خطر بلندبالای افتادن بمب‌اتم به‌دست افراطیت جاهل و بی‌رحمی که با پول عربستان، تجهیز و تمویل می‌شود و تهدیدی بزرگ برای امنیت جهان و منطقه به‌حساب می‌آید! «دو نالدرامپ» کاندیدای جنجالی و افراطی ریاست‌جمهوری آینده‌ی آمریکا، در اولین سخنان مبارزات انتخاباتی‌اش سال گذشته، افغانستان را «دروازه‌ی ورود به پاکستان» خواند و در اظهاراتی تند و صریحی که بعداً آن را انکار کرد، گفت که «باید مراقب مسایل هسته‌ی در آن‌جا (پاکستان) بود». ترامپ، در گفته‌هایش، مهم‌ترین توجیه حضور آمریکا در افغانستان را «موضوع سلاح هسته‌ی در پاکستان» خواند و تاکید کرد که «بدون در نظر داشت سلاح هسته‌ی، تمام این مسایل (حضور آمریکا و تلفات نیروها و صرف صدها میلیارد دالر در آن‌جا)، یک رقابت کاملاً مفت است» (۱).

اسلام را با تجزیه‌ی مجدد شبه‌جزیره‌ی عربستان بگیرند و سرزمین‌های آبایی-تاریخی یهودیان را در مکه و مدینه تصاحب کنند!

چنین مامولی نه افسانه است و نه یک ترسیم بدبینانه از دید خصمانه، که بتوان به آسانی و فراموشی از برابر آن گذشت و به دستگیری‌های امروز اسرائیل با آل سعود، دل بست و تا ابد در سایه‌ی امن آن نشست. کوبیدن و با خاک یکسان کردن کشورهای عربی، که شمه‌ی از غیرت و حمیت انسانی و شور و غرور سیاسی داشتند، خاکریز اولی است که اسرائیل با پشتوانه‌ی کشورهای غربی و حمایت مالی و انسانی آل سعود وهابی، به نام و عنوان جذاب «بهار عربی» از آن عبور کرده است. گام بعدی، گذشتن از سد کشورهای اسلامی غیرعربی در منطقه و خلع سلاح پاکستان اتمی است، که از سال‌ها بدین سو، این کشور را به باشگاه افراطگرایی و پایگاه تروریستی تبدیل

فراه گفته است که بیش از ۱۵۰ جنگجوی طالب در ادامه‌ی عملیات نیروهای امنیتی در این ولایت کشته شده‌اند. آقای ملیار گفته است که همه‌ی راه‌های فرار طالبان از سوی نیروهای امنیتی بسته شده‌اند. ملیار گفته: «در عملیاتی که ما بر علیه طالبان در شمال شهر فراه در نزدیکی باغ پل آغاز نمودیم، بیش از ۱۵۰ تن از طالبان کشته شدند. بیشتر این جنگجویان در یک پناه‌گاه شان در ولسوالی پشت رود در حمله‌ی چرخ بال‌های اردوی ملی کشته شدند و اکنون در حال عقب‌نشینی هستند.» در همین حال انتقادهایی از ناهماهنگی میان نیروهای امنیتی در جنگ فراه وجود دارد. حمیرا ایوبی، نماینده‌ی ولایت فراه در مجلس نمایندگان به بی‌بی‌سی گفته است که نبرد ۹ روزه در اطراف شهر فراه

مقام‌های فراه: طالبان از ساحه‌ی شمال شهر فراه

مجبور به عقب‌نشینی شده‌اند

آقای ننگ افزوده که طالبان از اکثریت محلاتی که در روزهای گذشته تصرف کرده بودند، بیرون رانده شده‌اند. به گفته‌ی او، در حال حاضر از شدت جنگ کاسته شده و عملیات جست‌وجو ادامه دارد.

والی فراه به بی‌بی‌سی گفته است که طالبانی که به فراه حمله کردند «بیگانه بودند» و در محلاتی که آن‌ها نفوذ کرده بودند، خانه‌های مردم غارت شده است. همچنان محمد غوث ملیار، آمر امنیت فرماندهی پولیس

اطلاعات روز: مقام‌های محلی ولایت فراه و ارتش می‌گویند که با آغاز عملیات جدید نیروهای امنیتی از زمین و هوا، جنگجویان طالبان از ساحه‌ی شمالی شهر فراه، مرکز ولایت فراه مجبور به عقب‌نشینی شده‌اند.

آصف ننگ، والی فراه دیروز (جمعه ۲۳ میزان) گفته است که عملیات زمینی نیروهای داخلی و حمایت هوایی نیروهای بین‌المللی در محلات شمالی و شرقی شهر فراه ادامه دارد.

چهلک

سخن‌سازان هاتفا

راهی دیگر؛ فراتر از اجماع سیاسی

ستار ثابت

تا فاجعه

این یادداشت در پیوند با مراسم محرم و عاشورا در سال‌های قبل نوشته شده بود. ظاهراً فاصله‌ی ما با فاجعه‌ی ما با فاجعه‌ی ما که در این یادداشت ذکر شده بود، امروز از هر زمان دیگری کمتر شده است:

در افغانستان، پیروان دو مذهب بزرگ تسنن و تشیع معمولاً به خانواده‌ی پیامبر اسلام که می‌رسند، با هم دیگر مدارا می‌کنند. گویی هردو می‌دانند که آن کس که به خانواده‌ی پیامبر اسلام مهر بورزد، مسلمان و مؤمن است و نمی‌توان به راحتی او را از خود راند. یکی از نمونه‌های بارز این به هم رسیدن، ایام محرم و عزاداری به‌خاطر رویداد غم‌انگیز کربلاست. هرچند عزاداری در ماه محرم به‌طور کلی یکی از شاخصه‌های مذهب تشیع تلقی می‌شود، سنی‌ها نیز خود را در این ماه عزادار می‌دانند و از راه‌های گوناگون نشان می‌دهند که از آن‌چه در کربلا بر خانواده‌ی پیامبر رفت، ناراحت و بیزاراند. به همین خاطر، وقتی که ماه محرم می‌رسد، کسی احساس نمی‌کند که اهل تسنن افغانستان از فرارسیدن این ماه، دلگیر و ملول شوند. یعنی آن حس مشترک «این غم همه‌ی ماست»، در ایام محرم این امکان را فراهم می‌آورد که اقلیت شیعه‌ی افغانستان بتواند به راحتی در این ماه عزاداری کند.

اما به نظر می‌رسد که عزاداری شیعیان در ماه محرم رفته-رفته به‌دست افراطیان جدایی طلب به فرصتی برای بیگانه شدن از بافت سنتی جامعه‌ی افغانستان تبدیل می‌شود. افراطی‌ها سعی می‌کنند مراسم عزاداری محرم و عاشورا در کابل به گونه‌ی برگزار شود که هر سال نشانه‌های بیشتری از تمایز میان سنی و شیعه داشته باشد. روندی آغاز شده است که هدف از آن «تخصیص» بخشیدن عزاداری به شیعیان است. هر سال بر غلظت نشانه‌های این تخصیص افزوده می‌شود. نحوه‌ی برگزار کردن مراسم عزاداری طوری پیچیده و تخصصی می‌شود که دیگر سنی‌ها نتوانند در آن مشارکت کنند و سرانجام به جایی برسند که بگویند، «این مراسم از ما نیست و به ما ربطی ندارد». این همان چیزی است که افراطیان داخلی و کارگزاران ایدئولوژیک نظام‌های مذهبی خودکامه‌ی منطقه، نظیر ایران و عربستان، می‌خواهند. بیگانگی و «دیگر» شدن سنی‌ها و شیعیان برای هم‌دیگر از این طریق ممکن می‌شود که پیروان این دو مذهب نتوانند در تجربه‌های مشترک از دین‌داری هم‌دیگر مشارکت کنند. وقتی که این بیگانگی جدی و حاد شود، آن‌گاه نوبت به تخاصم فیزیکی و رودرو می‌رسد.

ظاهراً رهبران مذهبی اهل تشیع در افغانستان وقتی که می‌بینند شیعیان مراسم عزاداری محرم را به اصطلاح خیلی «باشکوه» برگزار می‌کنند، خوش حال می‌شوند. اما واقعیت آن است که از این تجلیل‌های باشکوه تا شعله‌ور شدن نزاع‌های خونین فرقه‌ی، فاصله‌ی کوتاهی مانده است. اگر این رهبران واقعاً «خردمند» اند، حالا زمان آن است که دست به کار شوند و تا فاجعه بی‌برگشت نشده، در میان مردم بروند و سعی کنند از جنبه‌های بیگانه‌ساز مراسم عزاداری بکاهند. آخر، عزاداری عزاداری است و نه جشن مردم‌آزایی.

سنگینش را بیشتر بر وضعیت می‌افکنند که عمل کرد حکومت در برابر این گروه در نظر گرفته شود. این‌جا می‌توان به‌عنوان نمونه از رخداد تلخ دهم‌زنگ در دوم اسد سال جاری یاد کرد. حکومت با تشکیل کمیسیونی حقیقت‌یاب، متعهد شد که کل سر و راز این رخداد و طراحان و عاملان آن را شناسایی و افشا می‌کند، اما تا امروز که چندین ماه از آن رخداد ناگوار می‌گذرد، حکومت کوچک‌ترین سرنخی برای مردم تحویل نداده است که نشان بدهد «داعش» در این حادثه از کجا آمد و چگونه عمل کرد و نیروهای امنیتی چرا نتوانستند آن را خنثا نمایند. بنابراین، آب از جایی گل‌آلود می‌نماید که حکومت هیچ‌گاهی میل به انگشت‌گذاردن بر آن نداشته و افزون بر این، همواره در صدد فرافکنی موضوع بوده است.

سه: اجماع سیاسی امر ناپسندیده‌ی نیست، اما کارساز و راهگشا هم نیست. در این‌جا می‌توان پرسید که اگر حکومت وحدت ملی قادر به تعریف و تشخیص درست از «تروریسم منطقه‌ی و فرماندهی» شده است، پس موضعش در برابر آن چیست؟ چگونه باید آن را مهار کرد؟ نمی‌توان به ادعاها و تعارفات همیشگی از قبیل مبارزه با دشمن و نابودی داعش و طالب و... دل خوش کرد. چرا که تاکنون نیز حکومت منکر این ادعا نبوده، اما عملاً هیچ کاری از پیش نرفته است و مهم‌تر از آن، با گذشت هر روز بر وخامت اوضاع افزوده شده است. پس فراتر از این ادعای صرف، اینک به یک میکانیزم مبارزاتی منطقی و جدی و روشن نیاز است، چیزی که حکومت وحدت ملی تاکنون فاقد آن بوده. مردم به اندازه‌ی کافی کشته داده و بدبخت شده‌اند. دیگر منطقی نمی‌توانند به این اکتفا بکنند که رئیس‌جمهور پس از هر رخداد مرگبار و ویرانگری، بر صفحه‌ی تلویزیون ظاهر شده و اظهار همدردی با قربانیان و مبارزه با دشمنان بکند که میان‌تهی بودن آن بارها ثابت شده است. سربازان کشور در نبود یک میکانیزم درست، در محرومیت از حمایت و تجهیز و در بیچارگی تمام کشته می‌شوند و مناطق سقوط می‌کنند. اما برگزاری این اجماع‌های سیاسی و سپس دست روی دست گذاشتن تا امروز نتوانسته تغییری امیدوارکننده در وضعیت به‌وجود بیاورد. لذا، اعتماد مردم نسبت به حکومت بیشتر از آن‌چه سران حکومت تصور می‌کنند، کاهش یافته است. مردم انتظار اتخاذ یک رویکرد عملی و واقعی را از سوی حکومت در برابر مخالفان مسلح و در قبال سرنوشت کشور و خودشان دارند و برگزاری نشست‌هایی که هیچ اثری بر آن‌ها مرتب نیست، بیش از پیش رنگ باخته است.

مسلحش را داشته باشد. طالبان با حملات پی‌هم‌شان نشان دادند که ظرفیت و نیروی مبارزه‌ی بیشتر از آن را در اختیار دارند که سران حکومت در نشست‌های جهانی برای سران کشورها از آن گزارش می‌دهند. حکومت وحدت ملی با جامعه‌ی جهانی صادق نبوده است، اما این عدم صداقت برای کشورهای حامی افغانستان، اغلب معنای متفاوت از آن‌چه را عرضه کرده است که سران حکومت در نظر دارند. آن معنا این است که حکومت افغانستان بیشتر از پیش نیازمند حمایت آن‌هاست و عدم صداقت سران این حکومت نیز بیشتر از آن‌رو است که با سفید جلوه‌دادن وضعیت در کشور، جامعه‌ی جهانی باور کند که سران حکومت وحدت ملی در قبال تعهدات قبلی‌شان مسئولانه عمل کرده‌اند. اما وضعیت عینی جامعه خود گویای همه‌چیز است و این را جامعه‌ی جهانی می‌داند.

دو: رئیس‌جمهور در اجماع سیاسی اخیر به ادامه‌ی سخنانش افزوده است: «ما در جنگ با تروریسم منطقه‌ی و فرماندهی قرار داریم و همیشه دشمنان مردم افغانستان تلاش کرده‌اند تا در میان قشر سیاسی تفرقه ایجاد کرده، وحدت ملی ما را خدشه‌دار نمایند». این سخن نیز دوپهلوی و گنگ می‌نماید. نادرست نیست، اما چیزی را روشن نمی‌کند. جنگی که در کشور جریان دارد، آن‌قدرها ابهام‌آمیز و رازورانه نیست که با اطلاق «تروریسم منطقه‌ی و فرماندهی» بر آن، بتوان عاملان آن را تیره کرد و گناه را به گردن سوژه‌ی مبهم انداخت. عامل جنگ کنونی افغانستان طالبان است و حکومت نیز این را بهتر از همه می‌داند که جز طالبان، کدام نیروی ماورایی دیگری علیه دولت و مردم این کشور سنگر نساخته است. این که طالبان دقیقاً از کجا حمایت و تجهیز می‌شوند و چرا، بحثی است دیگر ولی به همان اندازه مشخص و واضح که انکار آن فقط می‌تواند نشانه‌ی از بلاهت حکومت وحدت ملی باشد. علاوه بر این، آگاهان امور و مسایل امنیتی اغلب به این باورند که چیزی به‌نام «داعش» در افغانستان وجود ندارد. با این‌وجود، حملات مرگباری که در چند مورد در کشور رخ داده‌اند، مسئولیت آن‌ها را به شکل خودکار و سریع، داعش عهده‌دار شده و حکومت وحدت ملی نیز با قطعیت و ایقان از آن ادعا حمایت کرده است، یعنی حکومت هم پذیرفته که این حملات توسط گروه داعش انجام شده‌اند. پس این‌جا بیشتر از این که پای «تروریسم منطقه‌ی و فرماندهی» در میان باشد، یک معمای سیستماتیک و نیرومند داخلی شکل گرفته است. گمانه‌زنی‌هایی که این معما با خود حمل می‌کند، زمانی سایه‌ی

یک روز پس از آن‌که مهاجمان مسلح در شامگاه روز نهم محرم با حمله بر تجمع عزاداران در کارته سخی کابل جان ۱۶ نفر را گرفتند و فردای آن انفجار بمبی در ولایت بلخ ۱۴ تن دیگر را قربانی کرد، رئیس‌جمهور با برگزاری نشستی با سران جهادی، رهبران احزاب سیاسی و بزرگان قومی در کاخ ریاست‌جمهوری، بر موضوع صلح با طالبان تأکید کرد. این نشست که زیر عنوان «اجماع سیاسی برای حمایت از برنامه‌ی صلح با طالبان» تدویر یافته بود، با عطف توجه به نامی‌های اخیر در کشور، موضوع مصالحه با مخالفان مسلح سیاسی را در محوریت بحث خود داشت. اما محتوای این نشست نیز همچون دیگر نشست‌ها و جلسات حکومت، فاقد طرح و برنامه‌ی خاص و تا حد زیادی پراکنده بوده است. آقای غنی از دستاوردهای حکومت در کنفرانس بروکسل یاد کرده و اظهار داشته است: «دشمنان پیشرفت و ترقی افغانستان می‌خواهند، دستاوردهای کنفرانس‌های وارسا و بعداً بروکسل و همچنان توافق‌نامه‌ی صلح با حزب اسلامی را کم‌رنگ جلوه دهند». این سخن رئیس‌جمهور درست است، اما به‌خودی‌خود چیز خاصی را بیان نمی‌کند. نیت طالبان در پس شورش‌های قدرت‌مند اخیرشان، روشن‌تر از آن است که با بیانات متعارف و کلیشه‌ی بتوان بار و هزینه‌ی سنگینی را که این شورش‌ها و حملات بر مردم و کشور تحمیل می‌کند ساده کرد و به حاشیه راند. لازم است در این پیوند، نکاتی یادآوری شود.

یک: در این که طالبان با حملات اخیرشان هدف کم‌رنگ جلوه دادن دستاوردهای حکومت وحدت ملی را تعقیب می‌کردند، تردیدی نیست، اما این تبیین، صورت بیش از حد خلاصه‌شده‌ی واقعیت ماجرا را به نمایش می‌گذارد. بدین معنا که طالبان نه‌فقط با چنین هدفی دست به تشدید حملات‌شان زدند، بلکه به‌گونه‌ی نگران‌کننده‌ی در عملی نمودن این هدف موفق هم بودند. سران حکومت وحدت ملی می‌خواهند تعهد دیگربراری جامعه‌ی جهانی برای حمایت از افغانستان را دلیلی بر موفقیت کار حکومت عنوان کنند و ادعا کنند که با وجود تشدید حملات طالبان، حکومت توانست اعتماد جامعه‌ی جهانی را نسبت به خود جلب کند و بر این اساس، کمک‌ها تداوم یابد. اما این امر با واقعیت ماجرا همخوانی ندارد. جامعه‌ی جهانی تداوم حمایتش از افغانستان را اعلام کرد، نه برای این که حکومت وحدت ملی در امر کشورداری و مبارزه با طالبان موفق بوده، بل به‌خاطر این که می‌بیند این حکومت هنوز هم ضعیف‌تر و ناکارتر از آن است که در صورت از دست دادن حمایت‌های جهانی، توان ایستادن در برابر مخالفان

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz	برای ادارات دولتی و شرکتها	برای متعلمین و محصلین
6 Months 120\$ USD	شش ماهه ۳۰۰۰ افغانی	شش ماهه ۲۰۰۰ افغانی
Annual 200\$ USD	یک ساله ۵۰۰۰ افغانی	یک ساله ۴۰۰۰ افغانی

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
 معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
 دبیر خیر: عصمت الله سروش
 گزارشگران: راحله رسیل، الیاس نواندیش
 ویراستار: عمران راتب
 صفحه آرا: هادی دریابی
 بازاراب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
 ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
 آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
 شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶
 مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۶۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲
 چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

بگو مگو

Malek Sitez

شکست در جنگ چیست؟

وقتی شهروندان در جغرافیای جنگ آسیب می‌بینند، وقتی جغرافیای جنگ به نفع دشمن محدود می‌شود، وقتی رزمندگان در میدان‌های جنگ خسته و گرسنه می‌شوند، وقتی رابطه‌ی فرمانده با رزمندگان ضعیف می‌شود، وقتی مهمات جنگی تامین نمی‌شود، وقتی هم‌آهنگی میان نبردهای زمینی و فضایی ناکام می‌شود، وقتی هم‌آهنگی نهادهای استخباراتی، کشفی و جنگی با نهادهای غیرنظامی از هم می‌پاشد، وقتی که شناخت استراتژیک از دشمن میسر نیست، وقتی تعریف سیاسی از جنگ ارایه نمی‌شود، وقتی رهبران مشغول جنگ سیاسی هستند، شکست به سراغ جنگنده‌گان در جبهات می‌آید. هر شکست در جنگ، می‌تواند به پیروزی بیانجامد. در صورتی که مدیران جنگ شکست را آسیب‌شناسی کنند. شهروندان در جغرافیای جنگ با هر طرفی که قرار گرفتند، آن‌طرف پیروز جنگ خواهد بود. دو نوع شکست در جنگ رایج‌تر از همه است. نخست شکست موجهی، به شکست گذرا و مؤقت خطاب می‌شود. در صورتی که این نوع شکست آسیب‌شناسی شود، تبدیل کردن آن به پیروزی به‌دور از امکان نیست. استراتژیست‌ها با بررسی عوامل جنگ، تاکتیک‌های بهتری را برای پیروزی در برابر شکست استفاده می‌برند. گونه‌ی دوم شکست، شکست منجمد است. این شکست را مردم می‌پذیرد و با پذیرش، آن‌ها با دشمن هم‌راه می‌شوند. پیروزی در برابر این گونه شکست، محتمل به نظر نمی‌رسد. در این‌جا به هر پیمان‌ه که حمایت جهانی همراه باشد، پیروزی میسر نمی‌شود.

از این‌رو استراتژیست‌ها به این باور هستند که مجریان جنگ‌ها باید در سه جبهه بجنگند: نخست جبهه‌ی تسخیر ذهنیت‌های اجتماعی و اراده‌ی مشروع باشندگان در جغرافیای جنگ. دوم، جبهه‌ی حمایت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای ساختارهای تأمیناتی و سوم جبهه‌ی نبردهای نظامی. اگر این سه جبهه هم‌زمان و هم‌آهنگ فعال نشوند، جنگ به شکست مواجه می‌شود.

پاره‌یی از یادداشت‌های من: «درس‌های علوم سیاسی»

محمد شفیق خواتی

از «طلوع» و «هشت صبح» تا «غروب» و «شام‌گاه تیره‌وتار»

بی‌تردید، رسانه‌های جمعی دو نقش عمده در هر جامعه‌یی دارند: ۱. جامعه‌پذیری و رشد و توسعه‌ی فرهنگی، ۲. نظارت بر حکومت. رسانه‌های سنت‌بنیاد، بی‌محتوا یا بدمحتوا و اما پرگستره‌ی افغانستان که پس از سال ۲۰۰۱ چون قارچ هر روز رویدند، در ایفای نقش اول (رشد و توسعه‌ی فرهنگی) تقریباً ۹۰ درصد ناکام بوده و ظرفیت علمی و فرهنگی‌شان ناچیزتر از آن است که توقع رشد فرهنگی از آنان داشته باشیم. ظرفیت رسانه‌های دیداری و شنیداری ما در حد سرگرمی‌هایی که نقش مخربی چون تریاک دارند و احیاناً ترویج کجروی‌های فرهنگی، بیشتر نیست. در عرصه‌ی نظارت بر حکومت، از لیست بلند و بالای رسانه‌های چاپی و دیداری وابسته به اربابان سنتی، مروج کیش شخصیت و متعلق به گروهک‌ها و حزبک‌ها که بگذریم، دو رسانه‌ی چاپی و دیداری و شنیداری «طلوع» و «هشت صبح» علی‌رغم کاستی‌های موجود در کارشان، تا حدودی امیدوار کننده می‌نمود. اما مدتی است که طلوع و هشت صبح به غروب و نه شب نزدیک می‌شوند. اینک، هشت صبح (آن یادگار مرد فرزانه و فراری از قدرت، شهرت و ثروت، قسیم اخگر) می‌رود که در یک شامگامی شرم‌گین افول کند و طلوع نیز چند گامی به غروبش باقی نمانده است. هشت صبح را تجارت سیاسی با حکومت از پای خواهد انداخت و طلوع را نیز معامله اقتصادی و تجارت مالی با حکومت.

باری در یک یادداشت تفصیلی اشاره کرده بودم که برخی دولت‌ها و کارگزاران سیاسی برای در امان ماندن از زبان گویا، نقد کوبنده و کشف اسرار سیاه سیاست‌مردان سیه‌کار، اقدام به خرید رسانه‌های آزاد نموده و از طریق تزریق پول به اصحاب یک رسانه‌ی غیردولتی یا انعام چند پست مهم و غیرمهم دولتی به اعضای رسانه‌های آزاد و غیردولتی، رسانه‌ی مورد نظر را قلب ماهیت نموده و به زبان گویای دولت و مدافع سیاست‌مردان در قدرت تبدیل می‌کنند: «رسانه‌های آزاد دولتی». چنان‌که آزادسازی اقتصادی نیز در برخی کشورهای فاسد با پدیده‌ی دمپینگ مواجه شده و امتیازات انحصاری در قالب فرایند به ظاهر قانونی (و در پس پرده با حمایت کارگزاران سیاسی) به وابستگان کارگزاران اعطا می‌شود و فرایند رقابت با فساد آمیخته و رقیبان بی‌پشتوانه‌ی سیاسی از گردونه‌ی رقابت حذف می‌شوند.

در افغانستان فرایند تبدیل نمودن رسانه‌های آزاد به رسانه‌های ماهیتاً دولتی، خیلی سریع شروع شد. برخی رسانه‌ها در دوره‌ی دولت قبلی نیم‌بند به دام دولت افتادند، اما دولت وحدت ملی نیز این فرایند را حساب‌شده‌تر آغاز نموده و رسانه‌های با گردانندگان طماع و فرصت‌طلب را با اعطای مزایای مالی و سیاسی نیم‌بند، در بند تار عنکبوتی و اسیر دام دمپینگ خویش کرده‌است. خرید رسانه‌های آزاد توسط دولت‌مردان و برده ساختن اصحاب این رسانه‌ها با استراتژی نرم و تطمیع که به سکوت و یا هم‌سوئی یک رسانه‌ی آزاد با سیاست دولت منجر می‌شود، خیلی برای دولت‌ها و دولت‌مردان کم‌هزینه‌تر از سرکوب آزادی بیان یا برخورد سخت با رسانه‌های آزاد است. امیدواریم رسانه‌های آزاد و اصحاب این رسانه‌ها، به تدریج یا به سرعت، همگی به کام قدرت و ثروت دولت فرو نروند.

دبیر کل جدید سازمان ملل: جهان در برهه‌ی «خطرناکی» از تاریخ قرار دارد

نهادهای امور مهاجران و پناهندگان سازمان ملل متحد را برعهده داشته است.

مجمع عمومی ملل متحد روز پنج‌شنبه به اتفاق آرای آنتونیو گوترش را به‌عنوان دبیرکل جدید این سازمان انتخاب کرد. آقای گوترش قول داد که تلاش می‌کند «میانجی صادق» و «پل زنده» در مسایل جهانی باشد.

گوترش پیش از این به حیث نخست‌وزیر پرتگال بوده‌است. او زمانی این مقام را به عهده می‌گیرد که جهان با منازعاتی از سوریه گرفته تا یمن و سودان جنوبی و همچنین بحران‌های بشری و مهاجرت، تغییرات اقلیمی و چالش‌های انکشافی مواجه است.

جهان بر سر این مسأله اتفاق نظر دارند که پایان بحران سوریه در جهت منافع همه است.»

او افزوده که مردم سوریه نه‌تنها قربانی مسائل داخلی خود بلکه «تضادهای موجود در جهان امروز» هستند. او در پاسخ به این سوال که آیا از بروز خشونت‌های به مراتب خونبارتر نگران است یا خیر گفته است: «از صمیم قلب امیدوارم که این‌طور نشود زیرا تاکنون شاهد رنج‌های زیادی بوده‌ایم ... تصور آن‌که اوضاع از این هم بدتر شود سخت است.»

او در اول جنوری سال آینده میلادی جایگزین بان کی مون، دبیر کل کنونی سازمان ملل می‌شود. آقای بان به مدت ۱۰ سال در این مقام بود.

آقای گوترش پیش از این ۱۰ سال مسئولیت اداره‌ی

اطلاعات روز: آنتونیو گوترش، دبیرکل جدید سازمان ملل، پایان دادن به بحران سوریه را جدی‌ترین موضوع در دستور کار این سازمان عنوان کرده است.

آقای گوترش در گفت‌وگویی با بی‌بی‌سی ضمن تأکید بر لزوم برقراری صلح و امنیت گفته است: «به عقیده‌ی من حل بحران سوریه در اولویت کار همه‌ی جوامع بین‌المللی قرار دارد.»

او گفته است که جهان اکنون در «برهه‌یی خطرناک از تاریخ» قرار دارد که در آن کشورهای دور از مناطق جنگی نیز با خطر اقدامات تروریستی مواجه هستند. آقای گوترش در اولین گفت‌وگویی خود از زمانی که با رای قطع به دبیر کلی این نهاد برگزیده شد به لیز دوست، خبرنگار بی‌بی‌سی گفته است: «رهبران

اسد: سعودی‌ها گفتند اگر از ایران فاصله بگیرد به شما کمک می‌کنیم

به ما پیشنهاد دادند که اگر از ایران فاصله بگیرد و اعلام کنید هیچ روابطی با ایران ندارید به شما کمک می‌کنیم.»

همزمان، روسیه اعلام کرده در صورتی که مخالفان دولت سوریه از حلب عقب‌نشینی کنند امنیت آن‌ها را تضمین می‌کند. حملات هوایی سوریه و روسیه به حلب در چند هفته‌ی گذشته شدت گرفته است. به گفته‌ی سازمان ناظران سوری حقوق بشر در سه هفته‌ی گذشته ۳۷۰ نفر از جمله ۶۸ کودک در این حملات کشته شده‌اند.

حلب می‌توانیم کشور را از وجود تروریست‌ها رها کنیم.» رئیس‌جمهور سوریه افزوده: «باید به پاکسازی منطقه و راندن تروریست‌ها به سمت ترکیه، جایی که از آن آمده‌اند ادامه داد یا آن‌ها را کشت. هیچ گزینه‌ی دیگری وجود ندارد و حلب سکوی بسیار مهمی برای این کار است.»

آقای اسد در بخش دیگری از سخنانش اقدامات ترکیه در سوریه را تعرض به این کشور و مغایر با حقوق بین‌الملل خوانده و گفته است که جنگ سوریه از این پس منازعه روسیه و غرب است.

وی همچنین افزوده: «پس از آغاز جنگ سعودی‌ها

اطلاعات روز: بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه در گفت‌وگو با روزنامه‌ی پروادای روسیه گفته است که پس از آغاز جنگ در این کشور -که پنجمین سالش را پشت سر می‌گذارد- مقام‌های سعودی به او گفته بودند که اگر از ایران فاصله بگیرد با او کمک می‌کنند.

بشار اسد بازپس‌گیری شهر حلب را بسیار مهم توصیف کرده و گفته است که این اتفاق می‌تواند سکوی پرتاب دولت برای تسلط بر کل کشور باشد.

به نقل از یورو نیوزف آقای اسد گفته: «با آزاد کردن

جمع کردن «گلکسی نوت ۷» از بازار

۵ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دالر برای سامسونگ هزینه خواهد داشت

باعث احتمال آتش سوزی می‌شود، برگرداندند. این شرکت در پی گزارش‌هایی مبنی بر آتش گرفتن گوشی‌ها گفت که مشکل را شناسایی و حل کرده است. اما پس از آن موارد بیشتری گزارش شد که تلفون‌های تعمیر شده، آتش گرفته‌اند. با این حال شرکت سامسونگ می‌گوید که قصد دارد در سه ماهه سوم با توسعه‌ی عرضه و فروش گوشی‌های هوشمند دیگر این شرکت از جمله «گلکسی اس ۷» و «اس ۷ اج» زیان ناشی از جمع‌آوری نوت ۷ را جبران کند.

دالر بیشتر از میزانی است که قبلاً برآورد شده بود. این شرکت به دلیل آتش گرفتن گوشی‌های «گلکسی نوت ۷» که در ماه اگست و با هدف آن‌که رقیب اصلی نسل جدید گوشی اپل «ایفون ۷» شود به بازار عرضه شد، اعلام کرده است که فروش این تلفون‌ها را در سراسر جهان متوقف می‌سازد.

به نقل از بی‌بی‌سی، شرکت سامسونگ در ماه سپتامبر به دارندگان تلفون گلکسی نوت ۷ گفت می‌توانند تلفون‌های خود را برای رفع اشکال فنی

اطلاعات روز: در پی گزارش‌هایی از آتش گرفتن گوشی‌های گلکسی نوت ۷، شرکت سامسونگ گفته است که جمع کردن این گوشی‌ها از بازار برای این شرکت دست‌کم ۵ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دالر هزینه خواهد داشت.

سامسونگ یک شرکت بزرگ کره‌ی جنوبی است و پیشتر تخمین زده بود که خارج کردن این گوشی‌ها باعث می‌شود سود سه ماهه‌ی آن به یک سوم کاهش پیدا کند. اما شام روز جمعه این شرکت اعلام کرد که هزینه‌ی این اقدام دست‌کم ۳ میلیارد

فرارهای دسته‌جمعی در میانمار قبل از درگیری‌ها

علیه جنگجویان مسلح از خود دفاع می‌کند. ارتش «تروریست‌ها» را متهم کرده است که چندین روستا را در منطقه به آتش کشیده‌اند.

در میانمار که اکثریت بودایی‌اند، روهینگیاها به‌عنوان یک اقلیت ملی به رسمیت شناخته نمی‌شوند. آن‌ها بیشتر به‌عنوان مهاجران غیرقانونی از بنگله‌دیش به‌شمار می‌روند و تحت تبعیض گسترده قرار دارند. آن‌ها اجازه‌ی به‌دست آوردن تابعیت میانمار را ندارند. در سال ۲۰۱۲، در پی موجی از خشونت‌ها از جانب بودایی‌های ناسیونالیست در راخین صدها نفر کشته شدند و تا ۱۴۰ هزار روهینگیا مجبور به فرار شدند. آنگ سان سوچی، رهبر دولت میانمار و برنده‌ی جایزه‌ی صلح نوبل، در تابستان امسال یک کمیسیون را ایجاد کرد تا به دنبال راه‌هایی حل و فصل مناقشه در راخین گردد. رئیس این کمیسیون ۹ نفری کوفی عنان دبیر کل سابق سازمان ملل متحد است.

از چندین روز به این طرف در راخین، بین جنگجویان مسلح، اعضای گروه قومی مسلمان روهینگیا و سربازان درگیری‌های شدیدی جریان دارد. ارتش این کشور، منطقه‌یی که در مرز با بنگله‌دیش قرار دارد از روز یک‌شنبه به بعد، پس از حملات هماهنگ شده بالای پاسگاه مرزی که منجر به کشته شدن ۹ پولیس گردید، مورد هدف قرار داده است. بر اساس گزارش رسانه‌های دولتی این کشور جنوب شرقی آسیا، در نتیجه حملات نیروهای امنیتی ۲۶ نفر کشته شدند. در این درگیری‌ها چهار سرباز نیز کشته شده‌اند.

به گفته‌ی شاهدان عینی، نیروهای نظامی به بهانه پیگیری کسانی که مسئول حملات‌اند، اهالی مسلمان راخین را سرکوب می‌کنند. بنابراین سربازان در جاده‌ها به شهروندان غیرمسلح شلیک کرده‌اند. در مقابل ارتش این کشور گفته است که

اطلاعات روز: گزارش‌ها از میانمار حاکی است که تداوم خشونت در غرب این کشور در حال حاضر منجر به یک موج فرار گردیده است. براساس این گزارش‌ها، هزاران نفر، بسیاری با پای پیاده، شهر ماونگداو در ایالت راخین، را ترک می‌گویند.

به نقل از دویچه وله، حدود ۱۸۰ نفر با هلیکوپتر از منطقه جنگ زده به جاهای امن انتقال داده شده‌اند. همچنین صدها نفر از مقامات دولتی به مرکز ولایت سینتوه فرار کرده‌اند.

مسلمان روهینگیا در میانمار کشوری با اکثریت بودایی، در میان اقلیت‌ها در جهان در برابر بیشترین مورد آزار و اذیت قرار دارند. در حال حاضر در منطقه هم‌مرز با بنگله دیش خشونت‌ها رو به بالاگرفتن است.

شمار کشته شدگان در حال افزایش است

روسیه:

سامانه‌ی موشکی اس-۳۰۰ به‌طور کامل به ایران تحویل داده شد

پیشرفته موشکی در اطراف تأسیسات فردو ابراز نگرانی کرد اما گفت این سامانه دفاعی است و راهاندازی آن خلاف قطعنامه‌های سازمان ملل نیست.

پیش از آن، تلویزیون دولتی ایران گزارشی پخش کرده بود که در آن نشان داده می‌شد سامانه‌ی اس-۳۰۰ در اطراف تأسیسات اتمی فردو در نزدیکی تهران مستقر شده بود. فعالیت تأسیسات فردو از زمان توافق هسته‌یی متوقف شده است.

نام «فاواریت» به ایران تحویل داده شده است. این سامانه‌های موشکی در «آلماز - آنتی»، مرکز طراحی و تولید صنایع دفاع هوافضا روسیه و با هزینه نزدیک به یک میلیارد دالر ساخته شده‌اند.

خبرگزاری ریانونوستی روسیه نیز به‌نقل از آژانس دولتی صادرات تسلیحات روسیه این خبر را تأیید کرده و نوشته است که موافقت روسیه با تحویل سامانه‌های اس-۳۰۰ به ایران نگرانی اسرائیل را برانگیخته است.

امریکا نیز هشتم ماه گذشته از راهاندازی سامانه‌ی

اطلاعات روز: سازمان فدرال همکاری‌های روسیه اعلام کرده که روند تحویل سامانه‌ی موشکی اس-۳۰۰ به ایران به پایان رسید.

به گزارش خبرگزاری اینترفاکس روسیه، سرویس مطبوعاتی سازمان فدرال همکاری‌های روسیه در ۲۲ میزان گفت که تحویل کامل سامانه‌ی موشکی دفاع هوایی اس-۳۰۰ به ایران بر اساس قرارداد با این کشور انجام شده است.

بر اساس اطلاعات غیررسمی، چهار مجموعه سامانه‌ی موشکی اس-۳۰۰ از نوع «پ.ام.او.۲» با

ناراحتی گواردیولا از تمدید کروس با رئال

در حالیکه هواداران رئال از تمدید قرارداد کروس تا سال ۲۰۲۲ خوشحال هستند، پپ گواردیولا که هافبک آلمانی هدف اولش برای نقل و انتقالات بود از این تمدید ناراحت است.

سرمری اسپانیایی موافق انتقال کروس به رئال مادرید در سال ۲۰۱۴ نبود ولی این انتقال با تصمیم سران باشگاه صورت گرفت و کاری از دست پپ بر نمی‌آمد. از زمان حضورش روی نیمکت سیتی، او در تلاش است که هافبک آلمانی را راهی اتحاد کند و در طول تابستان پیشنهادهایی نیز ارائه داد.

با این حال نه رئال حاضر به فروش کروس بود و نه کروس تمایلی به این جدایی داشت تا در نهایت تمدید قرارداد بین این دو صورت بگیرد و پپ در رویای جذب کروس باقی بماند.

زیدان: نمی‌توانم در رئال جادو کنم

زیدان با وجود وقفه بازی‌های ملی و عدم در اختیار داشتن بسیاری از بازیکنان خود در دو هفته اخیر، امروز ماموریت دارد تا تیمش را از روند تساوی‌های متوالی خارج کند.

رئال پس از ۴ تساوی متوالی امروز باید به زمین بتیس برود. حریفی که فصل گذشته موفق شده بود رئال را در بنیتو ویامارین ۱-۱ متوقف کند.

زیدان دیروز در نشست خبری این بازی گفت: تیم وضعیت خوبی دارد. خوشبختانه هیچ یک از بازیکنان ما در بازی‌های ملی آسیب ندیدند. تنها خامس مشکلاتی از قبل داشت که به کلمبیا رفت و بهتر از گذشته بازگشت. دیگر بازیکنان هیچ مشکلی ندارند. البته زمان کمی برای تمرین کردن داشتیم که پس از وقفه بازی‌های ملی طبیعی است. فردا باید نشان دهیم که خودمان را به خوبی آماده ادامه رقابت‌ها کرده‌ایم.

مشکل عدم تمرکز رئال: می‌دانید که من عده‌ای کم را در تمرینات هفته گذشته در اختیار داشتم و خیلی‌ها در اردوی تیم‌های ملی خود بودند. در مورد مشکل خوب شروع نکردن بازی‌های مان نتوانستم با ملی پوشان کاری انجام دهم.

فردا تنها کاری که باید انجام دهیم، بازگشت به مسیر پیروزی است. وقتی در یک بازی پیروز نمی‌شوید، یعنی کارهای لازم برای این مهم را انجام نداده‌اید. باید با قدرت وارد بازی شویم و به حریف اجازه خلق موقعیت ندهیم.

فردا یک بازی خوب و البته دشوار پیش رو داریم. من جادوگر نیستم. در این چند روز تنها کاری که انجام دادیم، تمرین و تمرین بوده است. به تلاش، تعهد و جدیت بازیکنانم برای خروج از روند تساوی‌ها ایمان دارم.

مارسلو: همه می‌دانید که او چه بازیکن مهمی برای ما محسوب می‌شود و خبر خوب اینکه او برای بازی فردا مشکلی ندارد و بعد از بهبود مصدومیتش، آماده است تا به میدان برود.

چند روز پیش مصاحبه‌ای از زیدان منتشر شد که در آن از قول وی نوشته شده بود مشکل این روزهای رئال مادرید روحی روانی است اما سرمری رئال دیروز این مساله را تکذیب کرد و گفت: من نگفته بودم که مشکل رئال ذهنی است. فقط گفتم که ما مشکل فیزیکی نداریم و بازیکنان از لحاظ بدنی آماده هستند. این بدین معنا نیست که ما مشکل روحی داریم.

معتقدم این روزها حریف ساده و کوچک نداریم و بازیکنان نباید فکر کنند که از پیش برنده هستند و این که به خاطر نام و اعتبار رئال می‌توانند همیشه پیروز باشند؛ با این حال فکر نمی‌کنم بازیکنانم چنین ذهنیتی داشته باشند.

خدیرا: در یوونتوس راحت‌تر از رئال هستم

سامی خدیرا تابستان ۲۰۱۵ و پس از ۵ فصل بازی، از رئال مادرید جدا و راهی یوونتوس شد. او که در آخرین فصل حضورش در رئال، به اندازه انگلستان دو دست هم بازی نکرد، حالا در یووه روزهای خوبی پشت سر می‌گذارد.

خدیرا البته زیاد مصدوم می‌شود و به طور مثال در اولین فصل حضورش در یووه، ۲۲ بازی را به این دلیل از دست داد؛ اتفاقی که در فصل جاری هنوز برایش رخ نداده است. او در مورد مقایسه وضعیتش در یوونتوس با رئال گفت: در یوونتوس راحت‌تر هستم و اوضاع برایم خوب پیش می‌رود و این به پست بازی من بر می‌گردد.

در رئال که بودم، نزدیک به خط دفاعی بازی می‌کردم اما در یوونتوس به خط حمله نزدیک‌ترم و این باعث می‌شود بیشتر گول‌زنی کنم. گول‌زنی به من حس بسیار خوبی می‌دهد. در یووه موقعیت گول‌زنی بیشتری به دست می‌آورم.

هازارد: دوست دارم در پست شماره ۱۰ بازی کنم

ادن هازارد، مهاجم چلسی مدعی شد که ترجیح می‌دهد در پست شماره ۱۰ و در وسط زمین بازی کند تا در کناره‌ها.

هازارد که فصل گذشته بسیار ضعیف ظاهر شد، این فصل عملکردی رو به بهبود داشته و توانسته نمایش‌های بهتری داشته باشد. حال او مدعی شد که اگر پستش را به پست شماره ۱۰ تغییر دهد، بهتر از این ظاهر خواهد شد.

او گفت: دوست دارم به عنوان شماره ۱۰ بازی کنم. گاهی در چلسی سیستم ما به نحوی است که پست شماره ۱۰ در ترکیب نداریم. نمی‌دانم در

رونالدو: در ذهنم بهترین بازیکن جهان هستم

کریستیانو رونالدو، ستاره رئال مادرید خودش را بهترین بازیکن جهان دانست و مدعی شد که در تلاش است که باز هم پیشرفت کند.

مهاجم رئال مادرید پس از کسب قهرمانی چمپیونزلیگ و یورو ۲۰۱۶، از مدعیان اصلی کسب توپ طلاست. حال او خودش را بهترین بازیکن دنیا دانست و مدعی شد که تلاش می‌کند بهتر و بهتر شود. او گفت: در ذهنم، من بهترین بازیکن جهان هستم. و هر روز با انگیزه بسیار خیلی سخت

راشفور: رویایم قهرمانی CL با یونایتد است

مارکوس راشفور، مهاجم جوان منچستریونایتد مدعی شد که رویایش کسب عنوان قهرمانی چمپیونزلیگ با شیاطین سرخ است.

راشفور جوان فصل گذشته به تیم اصلی یونایتد منتقل شد و به حدی درخشان بود که به تیم ملی انگلیس برای یورو ۲۰۱۶ دعوت شد و بازی کرد. او این فصل نیز عملکرد خوبی تا به اینجا داشته و حال مدعی شد که رویای فوتبالی‌اش قهرمانی چمپیونزلیگ با یونایتد است.

انریکه:

پیکه می‌تواند مربی و رئیس بارسا شود

لوئیس انریکه دیروز در نشست خبری بازی امروز برابر دیورتیوو حضور یافت و به سوالات خبرنگاران پاسخ گفت.

بارسلونا پس از شکست مقابل سلتا، امروز در نوکمپ پذیرای دیورتیوو خواهد بود؛ تیمی که در دو فصل گذشته، دو بار متوالی موفق شد بارسا را در خانه اش ۲-۲ متوقف کند و در هر دو بازی نیز ابتدا بارسلونا ۲-۰ پیش افتاده بود.

انریکه در مورد این بازی گفت: نه فقط دو تساوی اخیر مقابل دیورتیوو در نوکمپ که بازگشت به لالیگا پس از شکست مقابل سلتا به ما انگیزه فراوانی داده است. دیورتیوو دو هفته برای این بازی وقت داشته و خود را به خوبی آماده کرده است. بازی برابر دیورتیوو امتحان مهمی برای ما محسوب می‌شود.

جرارد پیکه، رئیس آینده بارسلونا؛ من مصاحبه تلویزیونی او را ندیدم؛ ولی اخبار مربوط به آن را خوانده‌ام. او در مورد دلیل خداحافظی‌اش از تیم

روبرتو کارلوس:

رئال مخالف مربی‌گری من است

روبرتو کارلوس، اسطوره رئال مادرید، این روزها به عنوان سفیر این باشگاه در منطقه آسیا اقیانوسیه فعالیت می‌کند. کارلوس پس از کنار گذاشتن فوتبال به مربی‌گری روی آورد و سابقه هدایت آنژی روسیه، سیواس اسپور و اخیسار بلدیه ترکیه و نیز دل‌هی دیناموس هندوستان را در کارنامه دارد. او چندی است که به دعوت رئال مادرید در این باشگاه مشغول فعالیت است و مربی‌گری را کنار گذاشته.

کارلوس که برای معرفی یکی از پروژه‌های رئال در کشور چین حضور دارد، به خبرنگاران گفت: با مسئولان باشگاه در مورد مربی‌گری صحبت کردم اما آن‌ها با این مسئله مخالفند؛ چون اعتقاد دارند در پست سفیر باشگاه، بهتر می‌توانم فعالیت کنم.

البته وقتی در مادرید باشم، سعی می‌کنم در تمرینات تیم دوم باشگاه (با مربی‌گری سولاری) و نیز جوانان (با مربی‌گری گوتی) حاضر شوم.

کارلوس در مورد وضعیت کنونی رئال گفت: ۴ تساوی متوالی باعث شده شرایط کمی بد شود. در این بازی‌ها اوضاع آن‌طور که می‌خواستیم پیش نرفت اما تیم و مجموعه بزرگی داریم و اطمینان دارم که با وجود غیبت مودریچ، کاسیمیرو و راموس، در بازی با بتیس این شرایط تغییر خواهد کرد. رئال این فصل می‌تواند قهرمان لالیگا شود.

دستیار فرگوسن،

سر مربی دائمی هال سیتی شد

مایک فیلان، دستیار سابق سرالکس فرگوسن در منچستریونایتد، بعد از ۴ ماه حضور روی نیمکت هال سیتی به عنوان مربی موقت، سرانجام به عنوان مربی دائمی این باشگاه انتخاب شد.

هال با هدایت فیلان در دو دیدار ابتدایی فصل مقابل لسترسیتی و سوانسی به پیروزی رسید اما در ۵ دیدار بعدی مقابل منچستریونایتد، برنلی، آرسنال، لیورپول و چلسی، تنها یک امتیاز کسب کرد. در این بین شایعاتی در مورد حضور استیو بروس روی نیمکت هال سیتی شنیده می‌شد اما یک روز بعد از این که او به عنوان سر مربی جدید استون ویلا معرفی شد، فیلان هم به عنوان سر مربی دائمی هال معرفی شد. او به سایت اختصاصی باشگاه هال سیتی گفت: مدتی بود که منتظر این اتفاق بودم اما خوشحالم که حالا این پست به ما داده شد و منتظر چالش‌های پیش رو هستم. حمایتی که من از طرف همه اعضای باشگاه دریافت کردم، فوق‌العاده بود و می‌خواهم که این حمایت ادامه پیدا کند زیرا چالش‌های بزرگی در پیش داریم.

رونالدو: ۵ سال قهرمان نشدن

در لالیگا در شان رئال نیست

کریستیانو رونالدو معتقد است که رئال مادرید باید امسال به روند ناکامی‌هایش در لالیگا پایان دهد.

آخرین قهرمانی رئال در لالیگا به سال ۲۰۱۲ و زمانی بر می‌گردد که هدایت این تیم را مورینیو بر عهده داشت.

کریستیانو رونالدو در مصاحبه با مارکا در مورد ناکامی‌های رئال در لالیگا گفت: بله، واقعیت این است که این همه سال قهرمان نشدن در لالیگا در شان باشگاهی چون رئال نیست و ما قصد داریم امسال به این روند پایان دهیم.

لالیگا تورنمنتی است که باید در آن به اندازه کافی ثبات داشت. معتقدم در این تورنمنت هر تیمی در نتیجه‌گیری باثبات‌تر باشد، قهرمان خواهد شد.

نیمار: تیته می‌تواند برزیل را قهرمان

جهان کند

بعد از ناکامی برزیل در کوپا آما ریوکی ۲۰۱۶، کارلوس دونگا جای خود را به تیته داد و سلسائو با هدایت او، در ۴ دیدار در مقدماتی جام جهانی به پیروزی رسید و در صدر جدول منطقه آمریکای جنوبی قرار گرفت.

نیمار تحت تاثیر عملکرد تیته قرار گرفته و معتقد است که سلسائو می‌تواند با هدایت این مربی باتجربه، بعد از ۱۶ سال قهرمان جام جهانی شود. او به خبرنگاران گفت: حضور تیته، تیم ملی را تغییر داد اما فضای تیم تغییر نکرد.

کار تیته به عنوان یک مربی من را خیلی شگفت‌زده کرد. او یکی از آماده‌ترین و بهترین مربیانی است که من با آن‌ها کار کردم. کار کردن زیر نظر او فوق‌العاده است. من مطمئنم که او ما را به جام جهانی می‌برد و حتی شاید قهرمان کند. فکر می‌کنم او همه چیز را برنامه‌ریزی کرده و همه کارها را به درستی انجام می‌دهد.

فرمانده پولیس قندوز: از مردم معذرت می‌خواهم،

نتوانستم مانع ورود طالبان شوم

باشندگان قندوز: عاملان سقوط قندوز باید مجازات شوند

نیز بابت سقوط بخش‌های شهر قندوز به‌دست طالبان از مردم این ولایت معذرت خواسته بود. استانکزی در کمیسیون امور دفاعی مجلس سنا گفته بود: «ما از مردم کنذاز معذرت می‌خواهیم و باید همه‌ی ما معذورت بخواهیم؛ چون آن‌چه را که باید انجام می‌دادیم و از این رویداد جلوگیری می‌کردیم، نکردیم؛ این کار به‌وقت و زمانش صورت نگرفت؛ اکنون ما در مرحله‌ی نهایی جنگ قرار داریم.»

سقوط بخش‌هایی از شهر قندوز به‌دست طالبان و طولانی شدن درگیری‌ها، پرسش‌های زیادی را در مورد سقوط این ولایت خلق کرده است. سال گذشته نیز این ولایت در همین ماه به‌دست طالبان سقوط کرد و جنگجویان طالب به مدت سه روز کنترل شهر را در دست داشتند.

رئیس عمومی امنیت ملی علت اصلی سقوط قندوز را جنگ سیاسی میان والی و نمایندگان شورای ولایتی دانسته است.

اما پیشتر از آن والی این ولایت جنرال مراد علی مراد، معاون ستاد کل ارتش را مقصر سقوط قندوز دانسته بود. جنرال مراد بعداً گفت که با آرام شدن اوضاع علت‌های سقوط شهر را فاش خواهد کرد.

اطلاعات روز: محمد قسیم جنگل‌باغ، فرمانده پولیس ولایت قندوز از مردم این ولایت بابت سقوط بخش‌های شهر به‌دست طالبان معذرت خواسته و گفته است که هرچند بسیار تلاش کرده که مانع ورود طالبان به شهر شود، اما نتوانسته مانع این حادثه شود.

دفتر مطبوعاتی فرماندهی پولیس قندوز با نشر اعلامیه‌ی به نقل از آقای جنگل‌باغ نوشته، به نمایندگی از رهبری پولیس قندوز از باشندگان این ولایت پوزش می‌خواهم، چون وظیفه‌ی «ایمانی و وجدانی» نیروهای امنیتی کشور است که از تک‌تک شهروندان کشور دفاع کرده و زمینه‌ی امنیت مطمئن را برای آنان فراهم کنند.

فرمانده پولیس گفته که در درگیری‌های اخیر در مرکز قندوز مردم زیانمند شده‌اند و غیرنظامیانی که میان درگیری گیر مانده بوند، کشته و یا زخمی شده‌اند.

او همچنان خطاب به باشندگان قندوز گفته است که گفتنی‌های زیادی دارد اما به گفته‌ی او، نشده که حالا بگوید.

پیشتر معصوم استانکزی، رئیس عمومی امنیت ملی

معذرت‌خواهی این مقام‌ها در حالی ست که سال گذشته نیز رحمت‌الله نیبیل رئیس پیشین امنیت ملی بابت سقوط شهر قندوز معذرت خواسته بود.

باشندگان قندوز: عاملان سقوط قندوز باید مجازات شوند

در همین حال شماری از نمایندگان و باشندگان قندوز روز جمعه در نشستی در کابل خواستار مجازات عاملان سقوط این ولایت به‌دست طالبان شدند. شرکت کنندگان این نشست تأکید می‌ورزند که اگر عاملان سقوط پارسال قندوز مجازات می‌شدند، فاجعه‌ی سقوط این شهر تکرار نمی‌شد. آنان می‌افزایند که حکومت تنها طالبان را از داخل شهر قندوز بیرون کرده‌اند و اداری بسیاری از بخش‌های این ولایت هنوز هم به‌دست طالبان است.

عبدالله قرقلق، دبیر مجلس سنا، گفته است: «از مسئول قندوز خود پرسیدم که چه گپ است، برایم گفت که خیر و خیریت است. وی حتا مصاحبه هم می‌کند و می‌گوید که به هیچ‌کس اجازه نمی‌دهم که اوضاع را مختل کند. حال من نمی‌دانم که معنای مختل چیست، این خود پرسش برانگیز است و باید مورد پرسش قرار بگیرد.»

جمعه باوری، یک بزرگ قوم در قندوز، گفته است: «علت چه بود که طالبان بی‌هیچ مقاومت داخل شهر شدند.»

محمد امین ایماق، بزرگ قومی دیگر در قندوز،

گفت: «دو موتورسایکل سوار با کلشینکوف که آمد این‌ها با توپ و تانگ‌شان به سوی میدان هوایی فرار می‌کنند. این جای تأسف نیست؟ این پلان شده نیست؟»

نمایندگان مردم قندوز هشدار می‌دهند که هرگاه عملیات گسترده برای پاکسازی طالبان در این ولایت راه‌اندازی نشود، این ولایت «بار دیگر سقوط خواهد کرد.»

معاون حوزه‌ی سوم امنیتی پولیس قندوز کشته شد

تازه‌ترین خبرها از قندوز حاکی است که جمیل پروانی، معاون حوزه‌ی سوم امنیتی پولیس این ولایت در نتیجه‌ی انفجار ماین کنارجاده‌ی کشته شده است.

فرید امیری، آمر حوزه‌ی سوم پولیس شهر قندوز گفته است که انفجار حوالی ساعت ۹ پنج‌شنبه شب هنگامی رخ داد که معاون این حوزه با فرمانده بلوک سوار بر موتر رنجر، به این حوزه رسیدند. به گفته‌ی آقای امیری، فرمانده بلوک هنوز ناپدید است. گروه طالبان گفته که انفجار کار جنگجویان این گروه بوده است. ذبیح‌الله مجاهد، سخن‌گوی این گروه مدعی شده که در این حمله معاون حوزه‌ی سوم امنیتی پولی و چهار سرباز دیگر کشته شده‌اند. بر اساس آمارها جنگ چند روز در شهر قندوز بیش از ۴۰ هزار خانواده را آواره کرده‌است. در حال حاضر وضعیت در قندوز بهتر شده و اورگان دوباره به شهرشان بر می‌گردند.

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

Facebook.com/flyariana
ariana.afghan.ariana
twitter.com/flyARIANAafghan
youtube.com/user/flyariana

+93(0)777071333
+93(0)700071333
+93(0)790071333
+93(0)786071333
www.flyariana.com
info@flyariana.com

داریانا افغان هوایی شرکت جهت عرضه خدمات بهتر هوایی و ایجاد سهولت به هموطنان عزیز تخفیف‌های ویژه را در قیمت تکت‌ها قرار ذیل ارائه نموده است:

30%	تخفیف برای دیپلمات‌های محترم
20%	تخفیف برای کارمندان محترم دولت
25%	تخفیف برای محصلین گرامی
20%	تخفیف برای ورزش کاران پر افتخار کمیته ملی المپیک
20%	تخفیف برای افراد دارای معلولیت

نگاهی به برنامه ملی میثاق شهروندی

جریان انکشاف، باز سازی و بهبود معیشت هموطنان ما که در بیشتر از یک‌دهه گذشته با تلاش‌های خستگی ناپذیر برنامه همبستگی ملی وزارت احیا و انکشاف دهات در قریه‌ها و قصبات کشور، تطبیق گردید، اینک با پایان گرفتن برنامه مذکور، بار دیگر با راه اندازی برنامه ملی میثاق شهروندی به یک پیمانۀ وسیعتر، پیگیری میشود.

برنامه ملی میثاق شهروندی در حقیقت یک تعهد یا قرارداد دوجانبه میان حکومت و شهروندان است. حکومت براساس این برنامه مکلف است طبق فصل دوم قانون اساسی در مورد تضمین حقوق شهروندان روستایی و شهری ما، خدمات اساسی و نیازهای اولیه مردم دهات را از طریق تطبیق پروژه‌های انکشافی قریه تامین کند. این برنامه در اساس خود یک برنامه بین‌الوزارتی است و در دو بخش روستایی و شهری به مرحله عمل گذاشته میشود. باید یاد آور شد که بخش روستایی برنامه ملی میثاق شهروندی توسط وزارت های سکتوری و بخش شهری آن توسط اداره مستقل ارگانهای محل، شهرداری کابل و شهرداری های ۳۳ ولایت دیگر اجرا میگردد. به همین لحاظ این برنامه طوری طرح شده است که تضمین کننده خدمات انکشافی در سطح شهرها و روستاهای کشور باشد. لذا در برنامه ملی میثاق شهروندی عین خدماتی را که یک شهری از آن مستفید می‌شود، یک دهاتی نیز از آن بهره ور خواهد شد تا به تدریج، فاصله میان شهرها و روستاها کاهش یافته و انکشاف متوازن و عدالت اجتماعی هم در شهرها و هم در روستاها تامین گردد.

باید یاد آور شده که دیزاین این برنامه حدود شش ماه قبل آغاز شد. قرار است برنامه ملی میثاق شهروندی طی چهار ماه آینده، یعنی اواخر سال جاری روی ظرفیت سازی شوراهای انکشافی قریه‌ها کار کرده و شوراهای کلستر بسازد. طی چهار ماه آینده انتخابات مجدد در ۳۵ هزار شورای انکشافی قریه که از سوی برنامه همبستگی ملی ایجاد شده بودند، برگزار می‌شود تا مردم، نمایندگان واقعی و راستین خود را انتخاب کنند و در اوایل سال ۲۰۱۷ میلادی که کار فیزیکی برنامه میثاق شهروندی آغاز می‌شود، مردم با چالش خاصی روبه رو نشوند. این بدان معناست که در اوایل ۲۰۱۷ کار فیزیکی برنامه ملی میثاق شهروندی رسماً در ۱۲ هزار قریه آغاز خواهد شد.

وزارت انکشاف دهات، با آغاز برنامه ملی میثاق شهروندی، پلان‌های مشخصی خود را روی دست دارد. قرار است انتخابات مجدد در تمام ۳۵ هزار شورای انکشافی برگزار شود. انتخابات آزاد، مستقل و سری است و مردم می‌توانند نمایندگان خود را با شفافیت کامل انتخاب کنند. مردم خود می‌دانند که چه کسی در سطح قریه شان می‌تواند نیازسنجی کند، مشکلاتشان را بررسی نماید و به مسؤولان برساند.

از طریق برنامه ملی میثاق شهروندی قرار است شش خدمت اساسی به مردم ارایه شود: خدمات اساسی صحی، خدمات اساسی تعلیم و تربیه، مدیریت آب (آبیاری، کنترل سیلاب‌ها، تهیه آب آشامیدنی و حفظ‌الصحة محیطی)، انرژی‌های قابل تجدید یا خدمات برق‌رسانی، وصل ساختن فاصله شهرها و روستاها، و ترویج یا ساخت زیربنای کوچک زراعتی در دهات.

این برنامه در هر نوع خدمات، روی کلستر تاکید می‌کند، لذا شورا های کلستر ایجاد و تشویق می‌شوند تا پروژه یی را انتخاب کنند که به اساس تحلیل اقتصادی، دوام و تاثیرات اقتصادی بیشتر داشته و روی زندگی مردم در آینده نیز، تاثیرات درازمدت به جا بگذارد.

در برنامه ملی میثاق شهروندی، روی مناطق محروم و اقشار محروم جامعه که طی سال‌های گذشته از خدمات انکشافی مستفید نشده‌اند، تاکید می‌شود. یعنی عمدتاً در مناطقی که کمتر انکشاف یافته و اقشار محرومی که از خدمات انکشافی مستفید نشده‌اند، روی آنان تمرکز بیشتر صورت می‌گیرد.

همچنان برای مهاجرین عودت کننده، کوچی ها و معلولین و معیوبین، شوراهای انکشافی جداگانه ایجاد میشود تا از خدمات اساسی مستفید شوند.

اصل عمده دیگر در برنامه ملی میثاق شهروندی نقش برانزده و سهم بزرگتر زنان در امر انکشاف و رشد اقتصادی شهرها و روستاها است که حضور ۵۰ درصد زنان در هر شورا الزامی است.

رعایت تطبیق با کیفیت پروژه‌ها، تضمین شفافیت و مبارزه با فساد اداری از مهم ترین اصل‌های برنامه میثاق شهروندی است. این برنامه به منظور کاهش فقر از طریق تسهیل دسترسی مردم به خدمات اساسی و از بین بردن آسیب پذیری‌ها در شهر و روستاهای افغانستان طرح شده است.

